

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Flying Objects
Unidentified

Nr 6
1977
Årgång 9

ISSN 0346-3540

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

73 av UFO-Sveriges fältforskare genomgick internatutbildning den 23 — 25 september. Här är det fanjunkare Kent Sigvardsson och befälselev Holger Zenonsson som stod för försvarets medverkan, se vidare sidan 14. Foto: Karl-Olov Pettersson.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Jan Lind — Sammanställning av tidskriftens innehåll. Tel. 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olle Ohman, Jan-Ove Sundberg, Thomas ü Orr, Carl-Anton Mattsson.

Lay-out

Olow Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår

Innehållsförteckning:

Ledare: Nya friska tag för UFO 1978!	3
Nyköpingsfallet årets kanske mest intressanta	4
UFO-forskning ingår i CIA's rutiner	9
Avled en man från en annan planet	10
Mötte fyra varelser i "flygaroveraller"	13
Utbildning av fältforskare i Köping	14
Finländsk ufologi av idag	16
Har det hänt nåt?	19
1978 års Riksstämman	22
Vetenskapsmän tror sig veta hur UFO flyger	24

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m.m. — sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Utställningsmaterial

UFO-Nyköping Tvärvetenskaplig Förening har i ordningställt ett komplett utställningspaket för montering på ca tio utställningsskärmar på bibliotek etc. Materialet levereras i plastfickor med åskådliga monteringsanvisningar.

Rekommenderad utställningstid är två veckor och lämpligen kan centralgruppens stillfilm också visas i samband med utställningen.

Hyreskostnaden för utställningen är 75 kronor för rekommenderad period. Tag kontakt med bibliotekarie eller kulturnämnd för hjälp såväl praktiskt som ekonomiskt för genomförandet av en utställning på Din ort.

Vidare finns en utställning "UFO-konst 77" bestående av oljemålningar täckande minst fyra utställningsskärmar. Dessa har målats av den kände jämtländske konstnären Ambjörn.

För vidare information tag i god tid kontakt med Carl-Anton Mattsson, Ö.Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping. Telefon 0155/104 82 efter kl. 19.

Presstopp!

I oktober 1977 inträffade två uppmärksammade landningar i Norden, först i Sverige och därefter i Norge. Undersökningarna är vid tidningens pressläggning ännu inte klara, så vi måste tyvärr vänta med en utförlig redogörelse till i början av 1978. Missa alltså inte UFO-Information nästa år!

Tidigare årgångar

Du som blev ny medlem detta år kan fortfarande köpa kompletta årgångar av UFO-Information för 1976 (Tidigare årg. är slut). Komplet årg. kostar kr 35:- och kan beställas genom att sätta in beloppet på postgirokonton 8 43 25-0 UFO-Information. Texta namn och adress och glöm inte att ange årg. 1976.

OM DU FLYTTAR:

1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.

2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglningen av den nya adressplåten.

Ledare:

Nya friska tag för UFO 1978!

Som fru Pekkala observerade händelsen,
Föremålet i skala 2:1

Inför det nya år, som vi snart skall möta, vill jag inledningsvis passa på att tacka alla läsare för det intresse som visats UFO-saken och vår tidskrift under 1977. Nu vill vi i första hand rikta blicken framåt, som sig bör!, men vi kan ändå inte underlåta att kasta en blick bakåt också. Därvid konstaterar vi ganska så omedelbart, att läsekretsens samlade stöd inför den närmaste framtiden är mera nödvändigt än någonsin. Uppmaningen måste därför bli: prenumerera på UFO-Information för 1978 och gör det snarast möjligt, så att en god prenumerantstock säkras!

Har du förresten tänkt på detta, käre läsare, att en prenumeration på UFO-Information också kan bli en finfin julklapp till någon släkting eller god vän med "udda" intressen? Ring eller skriv till oss så ordnar vi saken!

Det gångna året har kanske inte bjudit några större sensationer på UFO-sidan, men trots detta har tidskriften varit välfylld med nyheter och bidrag av mera allmän UFO-karaktär. Året är f.ö. inte slut än, vem vet vad som kan hända i dess sista minuter!

Jag drar mig till minnes några rader ur U-I:s första nummer 1969. De är i dag kanske ännu mer aktuella, än när jag skrev dem: "Om ett visst antal rapporter inkommer till våra myndigheter, representerar de 100 %. Därifrån kan vi genast dra 80 % och förklara dem med FOA:s ballonger, moln, ljusreflexer o.d. Det återstår då 20 %, som kan granskas närmare. Av dessa kan ca 15 % möjligen men ändå svårigen förklaras, enär det är omöjligt att exakt kontrollera dem. Kvar blir då 5 %, som inte på vanligt sätt går att bortförklara på grund av de starka bevis som föreligger. Jag är övertygad om att bilden av UFO skulle bli en annan, om man i stället för att peka på de 95 %, som man med vissa svårigheter kan tillskriva en naturlig förklaring, i stället pekade på de 5 %, som inte går att ge en naturlig förklaring.

Ja, så långt ur vår första UFO-tidning. Redan då men långt tidigare såg man mer till fenomen, som kunde förklaras, och mindre till dem som trotsade all förklaring.

På tal om gamla tider, kan det kanske vara av intresse att notera att vi startade UFO-Motala 1968.

Jonzon

Nyköpings veckomål med fru Pekkalets fört. observerade föremål.

Vi kan alltså fira 10-årsjubileum 1978! Det var ju ur UFO-Motala, som riksorganisationen föddes två år senare, påsken 1970. Tidningen kom till 1969 och får alltså vänta något längre på sin tioårsdag.

Många kanske undrar, vad vi sysslade med under den första tiden. Arbete var sannerligen något UFO-gruppen i Motala aldrig saknade. Däremot blev det då som nu magert med ersättningen för given arbetsinsats. Den personliga entusiasmen, intresset och glädjen över att arbeta inom ett område, som var helt nytt för vårt land, fick träda istället för krasst ekonomiskt tänkande.

Några satsningar blev direkt förlustbringande för mig personligen. Jag erinrar mig, att vi 1968 fick brev från en polack i London, som skulle gå in med en petition till FN i UFO-frågan. Han undrade, om vi ville ställa upp som skandinavisk samordnare för projektet, och detta samtyckte vi till. Det frågeformulär som vi fick från London översattes och distribuerades av oss över hela landet, samtidigt som vi försökte intressera personer i grannländerna för en liknande aktion. Detta lyckades också i någon mån. Här i Sverige fick vi in flera tusen ifyllda blanketter. Men... breven från London började komma med allt större mellanrum, och så småningom upphörde de helt och hållet. Polacken tröttnade tydligen, och hela aktionen rann ut i sanden.

"Kärt besvär förgäves"... tid och pengar som offrats förgäves! Men så är det ofta i denna uppgift, att man måste vara beredd på ett och annat personligt bakslag. Eftersom inga framgångar i UFO-arbetet är lättköpta, uppskattar man dem så mycket mer, när de infinner sig och man lär sig att njuta av deras sötma...

Det är vår förhoppning, att det kommande året skall bli ett sådant framgångens år för UFO-saken, och att vi inom den framtid som ligger inom räckhåll skall kunna erbjuda UFO-Infos växande läsekrets i bästa mening starka upplevelser. Glöm som sagt inte att prenumerera i god tid, såväl för dig själv som för dem som skall få UI i julklapp, och kom i håg att **alla extra bidrag därutöver mottages med stor tacksamhet.**

Varje vän och prenumerant tillönskas ett lyckosamt 1978!

Nyköpingsfallet, årets kanske mest intressanta svenska UFO-händelse!

SAMMANSTÄLLNING AV CARL-ANTON MATTSSON

I UFO-Information nr 2 (sid. 14) i år berättades kortfattat om en händelse över Nyköping den 8 januari detta år 1977. Efteråt har utredningsmaterialet svällt betydligt (över 50 vittnen har hört av sig till oss) och jag skall här presentera en utförligare rapport.

Observationstidpunkt:

1977 - 01 - 08 Klockan 14.30 ca till 15.55 exakt.

Observationsplats:

Södermanland, Nyköping, södra stadsdelar, Hemgårdsområdet.

Vittnen:

Ovanligt samstämmiga vittnesmål från mer än 50 personer.

Antal objekt:

Fem á sex, varav fem synliga samtidigt, samt dessutom samtidigt synligt ett eller två jetplan - eller ett jet - och ett propellerplan - enligt olika vittnesmål.

Fru Alvine Öhman befann sig närmast föremålen och hon berättar:

- Klockan var 15.10 och jag stod vid Centralstationen och väntade på bussen. Jag upptäckte då ett stort föremål på låg höjd över Sunlight - fabriakens tak. Först trodde jag, att det var ett flygplan, men det stod fullkomligt stilla i luften och var ljudlöst. Det kunde därför ej vara något flygplan. Jag har aldrig sett något liknande och förstod inte vad det kunde vara. Det låg där vågrätt i luften och såg ut som en stor röd fläck med lodräta glänsande strålar riktade nedåt. Jag iakttog det några minuter, och under denna tid stod det helt stilla.

- Efter en stund tittade jag åt höger och fick då se att där på himlen, högre upp, också fanns en "sak". Den låg också stilla i luften och hade glänsande strålar omkring sig. Bakom detta silvreglänsande föremål fanns något som såg ut som ett mörkt föremål med konturer. Det var delvis skymt av det första objektet, eller också tillhörde "det mörka" samma föremål, eller detalj av det. Jag fick aldrig se vad det var för något, eftersom det inte vände på sig eller rörde sig. Jag iakttog föremålen i 10 minuter, men sedan kom bussen, som jag väntade på, och jag åkte därifrån utan att tala med någon om vad jag sett.

Själva kärnan på det första över Sunlight - fabriakens tak liggande föremålet var alldeles eldröd och såg ut som någon sorts rund farkost. Det befann sig inte långt bort utan låg i ungefär samma höjdvinkel som fabrikstaket. Jag såg det snett underifrån och inget sken eller några färgförändringar iakttogets.

Föremålet var så nära, att jag kunde se det mycket tydligt. Storleken var som ett stort fat på armlängds avstånd. Jag stod vänd mot söder, när jag betraktade det. Det andra föremålet såg jag västerut över lasarettets långvårdsavdelning. Det verkade vara något mindre eller också befann det sig längre bort från mig. Sedan kom alltså bussen och efter en stunds funderande slog jag bort hela händelsen, och tänkte inte mer på det, förrän jag läste om det i tidningen. Det var då jag fick reda på, att även andra sett föremålen. Jag tänkte, att om jag haft med min kamera så skulle nog föremålen ha syns tydligt på bilderna, eftersom jag befann mig så nära dem. Och jag ångrar att jag inte gjorde personalen i pressbyråkiosken bredvid uppmärksam på föremålen.

Fr. Pakkala

- Jag och ytterligare två personer befann sig i min bostad på Brandkärrsvägen, då vi genom det stora rumsfönstret på sjätte våningen upptäckte ett föremål över vattentornet. Det såg ut som en upp- och-nervänd glödlampa och lyste med ett fast vitt sken.

Efter en stund övergick skenet till gult och föremålet ändrade form på så sätt, att "lampfattningen" satt på överdelen. Det försvann därefter oerhört snabbt - vi såg aldrig vart det tog vägen.

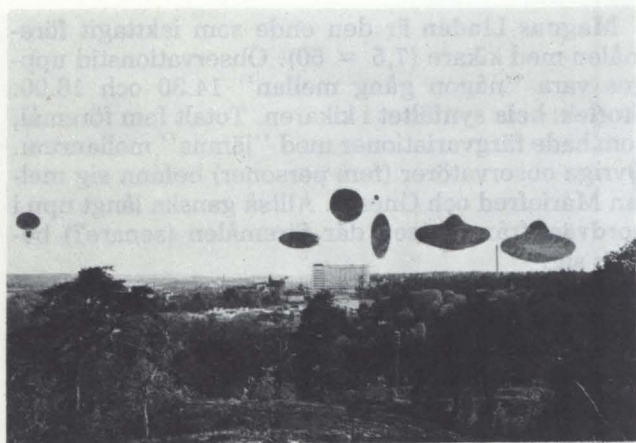
- Plötsligt kom ett rött ovalformat objekt flygande sakta fram mot den höga skorstenen vid lasarettet, där det stannade. Efter några minuter kom ytterligare ett föremål och sällade sig till det första. Tre minuter förflöt, under det att de båda farkosterna med ryckiga rörelser svävade omkring på samma ställe - då kom ännu ett likadant till platsen. Det var nu tre föremål och alla kretsade runt, något söder om lasarettet. Alla var glödande röda, som smält järn, och hade ett starkt pulserande ljus.

- Medan denna formationsflygning pågick, ringde jag till F 11, där jourhavande värnpliktige meteorolog mottog samtalet. Jag berättade vad som föresiggick. Han så då, att någon redan ringt från Oxelösund och för honom berättat om samma händelse.

- Efter några minuter kom de verkligt jättestora föremålen. Det var två diskusformade saker, som kom från väster och sällade sig till de övriga vid denna - som det verkade - mötesplats. Deras diameter var betydligt större än flygplans.

- Dessa två sist anlända hade en kupolliknande överbyggnad på mitten och var så stora och främmande, att vi kände oss skrämda, när även de stannade. De befann sig vid halva höjden av skorstenen, alltså mycket lågt. Vi kunde inte uppfatta något ljud från de fem föremålen - de bara fanns där, hängande i luften.

Som fru Pakkala observerade händelsen.
Föremålen i skala 2:1.

- Efter några minuter (kl. 15.55) kom ett propellerplan och sedan ett deltagat jetplan, som kan ha varit ett Drakenplan, från sydväst. När flygplanen närmade sig föremålen, stack ett av de mindre i väg med en otrolig fart rakt söderut och försvann. De övriga föremålen gick med betydligt lägre fart mot sydost mot Oxelösundshället och blev vitaktigare i färgen, varefter de avlägsnade sig för att så småningom tona bort vid horisonten som vita punkter. Sedan de försvunnit, lade vi märke till att horisonten hade fått en ovanlig färgskiftning åt det håll dit de försvunnit. Flygplanen avlägsnade sig åt norr över vårt hus och planens motorljud hördes tydligt.

- Jag har aldrig sett något liknande, och vi blev ordentligt omskakade av denna för oss främmande upplevelse. Observationstid var 20 minuter, mellan 15.35 och 15.55. Senare delen av observationen stod vi ute på balkongen och hade alltså fri sikt.

Solja Heikkinen berättar från sin observationsplats lasarettet, som ligger på linje mitt emellan de båda ovanstående vittnenas position:

- Jag fick se några röda liksom avkapade streck. Efter en stund kom så ett till, som var större, och då ändrade sig ett av de ursprungliga objekten och stod lodrätt i luften. Det stora föremålet såg jag inte var det kom ifrån - det bara dök upp utan vidare. Tidpunkten var någon gång mellan klockan 15 och 16. Totala observationstiden för min del var ca tio minuter. Vi tog hissen ner från lasarettets höghus och när vi kom utanför entrén, såg jag två jetplan typ "Draken" på himlen. De andra föremålen hade tydligt gett sig av, eftersom de var borta.

Hans Fröberg, som var i sällskap med Heikkinen, har intervjuats vid annat tillfälle och kompletterar berättelsen med följande:

- Jag såg ett gul - rött streck på himlen, som var stillastående och något tjockare på mitten.

Nyköpings vattentorn med fru Pakkalas först observerade föremål.

Dessa utbuktningar var diffusa eller oklara i konturerna både på över - och undersidan. Efter en stund såg jag ett mindre mattare objekt, som stod lodrätt. Ett tredje dök upp och det lutade åt ena sidan, där det stod på kant.

- Föremålen dök upp "från ingenstans". Sedan kom ytterligare ett eller två objekt, som var vitare och mattare än det första. Det första kan ha legat närmare än de övriga. Jag är inte riktigt säker på höjden men uppskattar den till 100 till 200 meter över marken. Det första och största föremålet var 4 - 5 cm på armlängds avstånd. När vi kom ner utanför entrén, såg jag bara ett, som jag tror, militärt flygplan på himlen (jetplan). När det försvunnit var himlen tom. Totala observationstiden var fem till tio minuter.

Jan-Ove Karlsson berättar om sin iakttagelse från nordöstra Nyköping:

- Jag såg ett ljussken som till färg och form liknade solen, liggande bakom ett moln, men det var helt klart väder. Efter en stund iakttog jag det igen och då hade det flyttat sig en bra bit på himlen. Ljuset var bumerangformat och det gick i riktning mot Oxelösund (sydöst). På armlängds avstånd var objektet så stort att det knappt täcktes med en knuten hand. Det hade inga konturer utan var mer som ett sken, och färgen var glödande rödorange. Totala observationstiden var 30 till 60 sekunder. Det kan också nämnas, att det var gulare ute i kanterna och rödare mot mitten.

En familj i Harg på två personer har inkommit med ungefär samma berättelse som fr. Pakkala. Familjen gjorde observationen från sin bostad i Harg, ca två kilometer nordväst om Centralstationen.

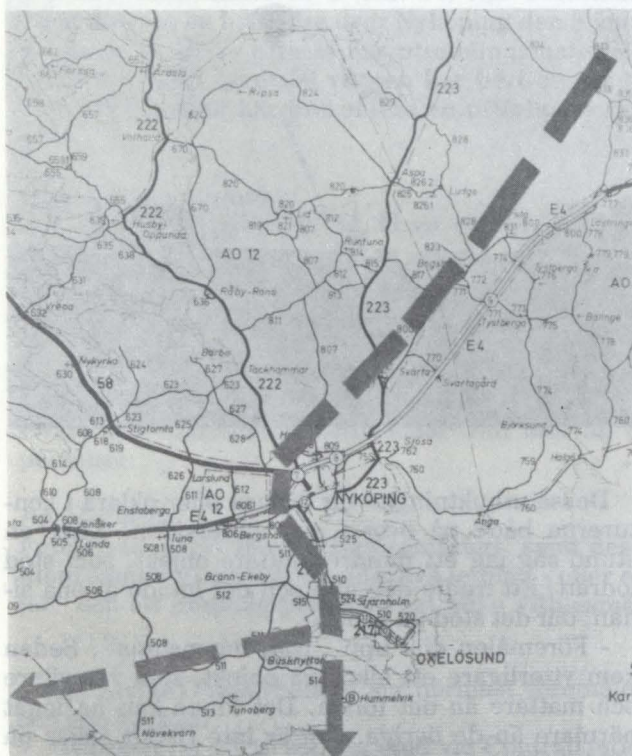
Två kvinnor gjorde sin observation från stadsdelen Stenkulla, nordöstra Nyköping:

- Över skogen åt sydväst (de sydvästra stadsdelarna, Hemgårdsområdet) såg vi ett rött sken. Det rör-

Nyköpingsfallet, årets kanske mest intressanta svenska UFO-händelse!

SAMMANSTÄLLNING AV CARL-ANTON MATTSSON

Föremålens kurs.

de sig ett par gånger och försvann sedan. Det syntes inga fasta konturer, utan det verkade mer som gjort av eld. Ingen svans syntes. Föremålet var klotformat och gick ljudlöst. Observationstiden var tre till fyra minuter.

- Sedan uppenbarade sig ännu ett objekt och upprepade samma rörelsemönster.

- Det ena vittnet, som verkade något upprivet, säger: "Jag tror att de här varelsena från andra världar har kommit hit för att hjälpa oss här på jorden".

Rapporter på avstånd

Lillemor Eriksson berättar:

- Jag kom åkande från Stockholm mot Nyköping på E 4:an, då jag såg totalt fem föremål, upp till fyra samtidigt. Jag såg dessa rakt framför eller till höger om bilens framdel hela vägen förbi Södertälje och en bra bit neråt Nyköping. Observationstiden var någon gång mellan klockan 14.30 och 16.00.

Vittnets beskrivning av färg etc. stämmer med övriga rapporter.

Inger Söderberg var på väg från Flen till Sparreholm, då hon upptäckte föremål på himlen mot Nyköpingshället. Observationstiden var ca 15 minuter. Hon beskriver totalt tre föremål samtidigt observerade. Färgskiftningar från gulvitt till rött. Kursen låg mot en punkt mellan Flen och Katrineholm. De iaktogs på långt avstånd.

Magnus Lindén är den ende som iakttagit föremålen med kikare ($7,5 = 50$). Observationstid uppges vara "någon gång mellan" 14.30 och 16.00. Storlek: hela synfältet i kikaren. Totalt fem föremål, som hade färgvariationer med "jämna" mellanrum. Övriga observatörer (fem personer) befann sig mellan Mariefred och Gnesta. Alltså ganska långt upp i nordväst från platsen där föremålen (senare?) befann sig.

Åke Engstrand observerade ett fenomen från Kvarsebo i Kolmården i söder. Han såg ett föremål gå söderut över Brä Viken. Form som en upp- och -nervänd glödlampa.. Färgen skiftande mellan vitt och gult samt pulserande något. Observationstid ca 15 minuter, och tidpunkten var mellan 15.45 och 16.00.

Intressant rapport eftersom den beskriver "glödlampsformen", som också sågs av fr. Pakkala i Brandkärr. Rapporten inkom dessutom till oss innan något om händelsen varit införd i tidningarna och kan följaktligen inte ha påverkats den vägen.

Yvonne Karlsson som var tillsammans med Engstrand uppfattade ljuset som fast. Filmkamera fanns i deras bil, men den användes tyvärr inte.

Elsie Karlsson i Stigtomta ringde oss också, innan den första artikeln varit införd i pressen. Observationsplats en mil väster om Nyköping.

Totalt iaktogs fem föremål som befann sig sydost om observationsplatsen, alltså minst en mil väster om Nyköping. Detta är den enda rapporten, som säger, att föremålen befann sig så långt västerut och de sågs också försvinna åt sydväst. Det var fem objekt som "sicksackade" genom luften. Inget av föremålen accelererade iväg utan tynade bort sakta. Någon typ av strimma efter syntes men inte som efter trafikflygplan.

Färg, form etc. stämmer också med övriga rapporter: Ett klotrunt föremål och de övriga smala, nästan streckformade.

Sigvard Jonsson och ytterligare sex personer iakttog, när de körde E 4:an från söder upp mot Nyköping, vid avtagsvägen från Ålberga tre mil söder om Nyköping - tre till fem föremål. De gick inte i någon formation utan sågs på båda sidor om vägen i korrikningen upp mot Nyköping. Ett föremål på vänster och två på höger sida om vägens förlängning norrut.

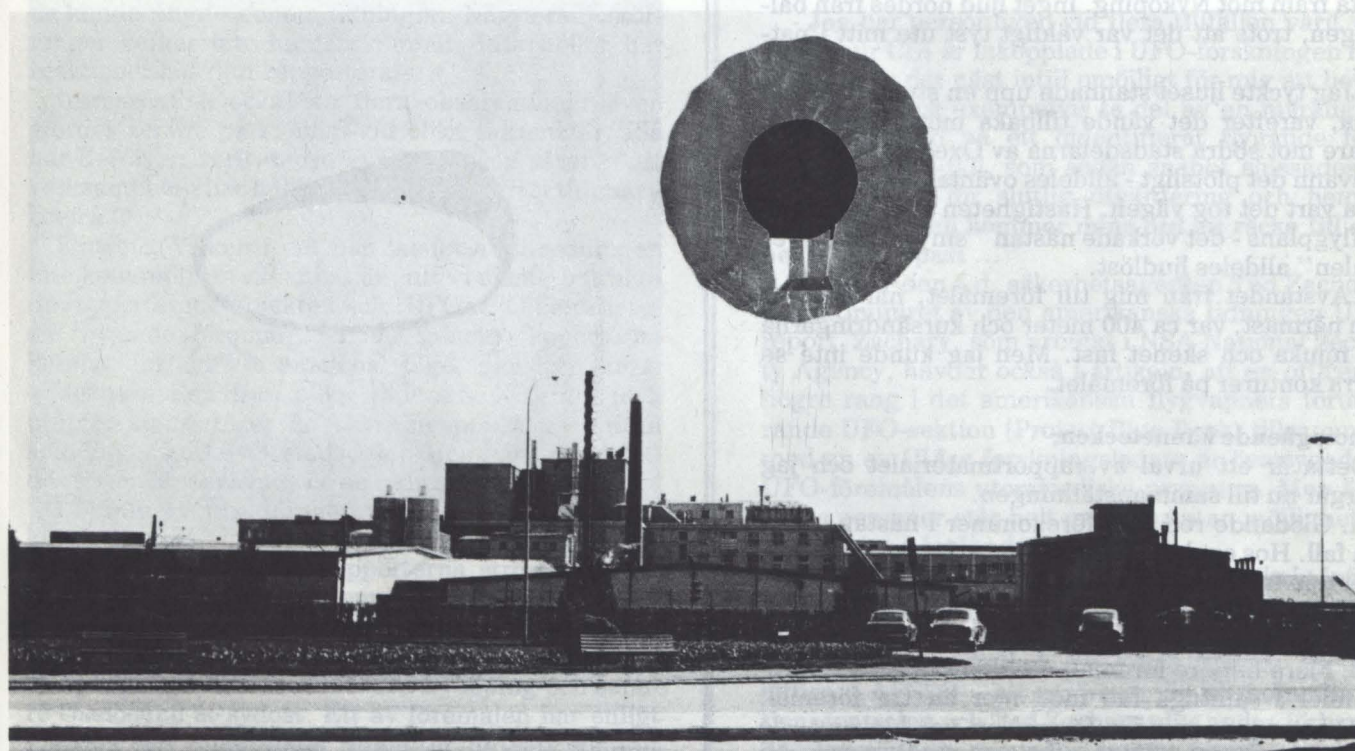
Det var långsamma rörelser på föremålen och de hade ett guldorange sken, som var fast så vitt vi kunde se. Herr Jonsson uppskattade att föremålen befann sig uppe vid Nyköpingstrakten.

Allan Markne med fru samt två släktingar till dem, alla från Gnesta, berättar:

- Vi befann oss i bil på motorvägen (E 4:an) parallellt med lasarettet i Nyköping (300 m väster om la-

UFO-forskning ingår i CIA's rutiner!

Föremål över Sunlight-fabrikens tak. Fotot är arrangerat och med rätt storleksproportioner. Vittnet har själv godkänt foto-arrangemanget.

sarettet). Jag fick då se något ovanligt på ganska nära håll. Det såg ut som något "kvastformigt" mycket ljust föremål.

- Eftersom man inte kan stanna på motorvägen, kunde jag inte betrakta fenomenet närmare, förrän vi svängt av motorvägen vid Domus stormarknad. Jag hade då förflyttat mig bort från objektet ca en kilometer. Vi parkerade bilen och betraktade det hela i lugn och ro och kunde observera att föremålet steg uppåt sakta. Det delade sig i flera delar, först i tre delar, senare i fem, vad vi kunde se från vår plats.

- Vi såg dem i totalt 20 minuter och vi tappade kontakten med föremålen först när vi själva åkte norrut utom synhåll, eftersom skogen skymde.

Klotet var, innan det delade sig, gult och lyste med ett starkt sken, säger en av passagerarna i bilen. Observationen skedde klockan 15.15.

Sten Allard berättar:

- Jag och min fru samt ytterligare en person var på väg hem från Järna med bil på motorvägen söderut mot Nyköping, då vi på himlen över Nyköping iakttog några märkliga saker. Det var tre trekantiga - nästan triangelformade - "saker". De var spetsigast nertill och låg i en formation med två upptill och ett nertill i en triangelform.

- De var vita och luddiga i kanterna samt låg fjärrande i formationen. Klockan var 15.15 till 15.30 och

den totala observationstiden var en kvart. Formationen låg lågt över horisonten och syntes tydligt på en för övrigt klarblå himmel. Vi har inte sett något liknande tidigare, så vi uppfattade det hela som främmande.

UFO-aktivitet under hela kvällen

Hilding Eriksson berättar:

- Klockan var 22.00 den 8/1, när jag såg ut genom fönstret i min bostad och kunde under 15 till 20 minuter iaktta två röda, runda föremål komma från öster, stanna och ändra kurs mot nordväst, för att sedan försvinna bort i sakta mak. De observerades åt nordost från mig räknat, alltså norr om staden.

- De stod helt stilla i fem minuter och såg ut som två stora röda klot, utstrålade ett starkt ljussken, som var skarpt vitt i mitten och rött - orange ut mot kanterna. Kanterna var mjukt rundade och verkade diffusa längst ut. De var lika stora som en fjärdedel av fullmånen.

Längre norrut vid Aspö, utanför Strängnäs, såg **Rune Clazon** samma objekt klockan 23.55. Han såg två klot i SSV med ett starkt blixtrande ljus som utgick från dem. De befann sig strax över horisonten.

Om en ännu senare på natten gjord observation berättar ett vittne från Oxelösund:

- Klockan var tio minuter över midnatt, då jag såg ett rödvitt ljus från nordnordöst komma flygande

sakta fram mot Nyköping. Inget ljud hördes från balkongen, trots att det var väldigt tyst ute mitt i natten.

- Jag tyckte ljuset stannade upp en stund och stod stilla, varefter det vände tillbaka mot sydöst, och vidare mot södra stadsdelarna av Oxelösund. Sedan försvann det plötsligt - alldeles oväntat. Jag kan inte säga vart det tog vägen. Hastigheten var mindre än ett flygplans - det verkade nästan "smyga fram över himlen" alldeles ljudlöst.

- Avståndet från mig till föremålet, när det var som närmast, var ca 400 meter och kursändringarna var mjuka och skenet fast. Men jag kunde inte se några konturer på föremålet.

Genomgående kännetecken:

Detta är ett urval av rapportmaterialet och jag övergår nu till sammanställningen.

A. Glödande röd färg förekommer i nästan samtliga fall. Hos en del vittnen varierar färgen, hos andra är den fast, kanske beroende dels på avståndet till föremålen samt synvinkeln till objekten. Färgskiftningarna beskrivs som från rött till vitt och gult.

B. Flera mindre föremål, ett eller två större, förekommer i samtliga fall med mer än tre föremål.

C. Ett av de mindre föremålen var klotrunt, de andra såg ut som streck, som var tjockare på mitten - nästan diskusform. I två fall med kupolliknande överbyggnad.

D. Ljudlöshet i samtliga rapporter.

E. De rörde sig söderut, säger de flesta rapportererna, där kursen kunnat bedömas.

Rörelsemönster: Plötsligt uppdykande föremål. Ryckiga rörelser och kursändringar samt snabba accelerationer och långa stillastående. Regelbundna försvinnanden förekommer i hälften av fallen, och i många fall har föremål inte accelererat utan helt enkelt "upphört att existera". Observationstiderna är för det mesta ganska långa, upp till en och en halv timme, varför objekten inte kan ha rört sig speciellt fort mot någon bestämd destinationsort.

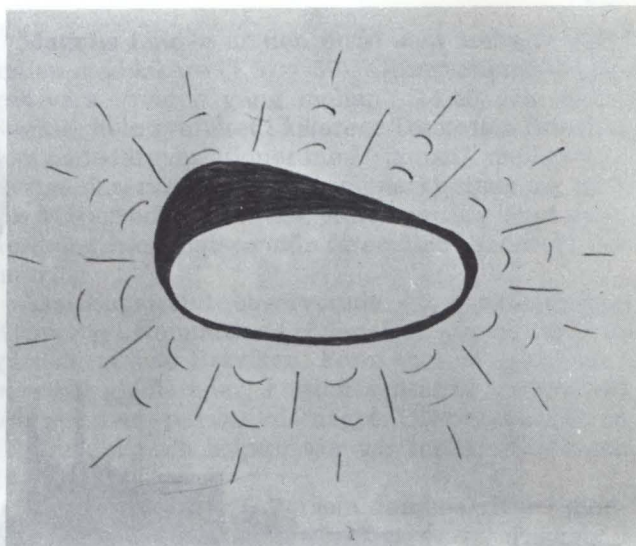
Militärt flyg: Fr. Pakkala samt Heikkinen och Fröberg såg militärt flyg i luften. Minst ett av dessa plan har så gott som identifierats som "Draken". Propellerplanet är identifierat som ett sportplan på väg från Åtvidaberg till Bromma.

F 11 säger: "Vi hade inget militärt flyg i luften".

F 13 säger: "Vi hade inget flyg uppe efter klockan 14.00, men vi hade incidentberedskap.

Försvarsstaben: "Efter klockan 14.00 fanns över huvud taget inga svenska militärplan i det här aktuella området", säger stabsredaktör Rustan Älveby. Planen ingående i incidentberedskapen kan emellertid ha gjort uppstigningar, men flygvapnet utlämnar inga sådana uppgifter.

Alvine Öhmans andra observation. Glänsande metallisk färg och mörkare föremål bakom, delvis skymt. Glänsande strålar åt alla håll. Detta föremål omgavs inte av något diffust moln, utan bara av "glänsande" strålar.

Den meteorolog som fr. Pakkala ringde på F 11 har inte varit anträffbar. F 11 uppger att han inte finns kvar på flottillen utan kanske är i Kalmar. Vi har efter undersökningar kommit fram till, att det bör ha varit en värnpliktig meteorolog det gäller.

De flesta kontakterna som togs med lokala militära myndigheter gav inte något. En del verkade känna till fallet, medan andra inte gjorde det. På ett tidigt stadium i utredningen uppgav en person inom försvaret, att han kände till fallet genom pressen, trots att det vid det tillfället inte hade hunnit presenteras i någon tidning!

Senare kom en begäran från Milostad Öst om att få ta del av utredningsmaterialet.

Vittnena: Dessa personer är, vad man kan säga, "av skiftande kvalitet", men som tur är har personerna med de intressantaste rapporterna den största exaktheten.

Allmänt: Något hände verkligen över Nyköping den 8 januari 1977. Den stora vittnesfloran och dess samstämmighet tyder på detta. Observationsförhållandena var utmärkta, det var kallt och klart väder. Solnedgång klockan 16.15., vilket betyder att det var ljus, när hela observationen gjordes.

Att det till slut kom fram så många vittnen, beror delvis på att vi ganska snart fick ut den första rapporten i lokaltidningarna. Många har sagt, som naturligt är, att de inte skulle ringt och berättat om observationerna, om de inte blivit upplysta - om vart

UFO-forskning ingår i CIA's rutiner!

de kunde ringa - genom tidningen. Några radiostörningar verkar inte ha förekommit, inte heller har reaktioner hos djur rapporterats.

Intressant är också att flera observationer även gjordes senare på kvällen vid olika tidpunkter. (Så har det även varit andra kvällar under våren - att verksamheten har hållit på under ett flertal timmar - i området.

Slutsats: Vi kan i det här skedet av utredningen inte komma fram till annat än, att vi måste betrakta de rapporterade objekten som UFO:n. (Oidentifierade flygande föremål). Vi har genom rapporterna kunnat inringa föremålets läge ganska exakt.

Vittnesmålen från olika väderstreck runt i (och utanför staden) ger en skärningspunkt på kartan som ligger mitt över stadsdelen Hemgårdsområdet, där föremålen svävade ca en halv timme.

I början av utredningen spekulerade vi, om det kunde ha rört sig om kvarliggande kondensslingor från flyg. Allteftersom rapporterna strömmade in, fick vi emellertid överge denna förklaring.

Föremålets förmodade färdväg: Den första observationen gjordes från Södertäljetrakten, vidare västra Nyköping, centrala och södra Nyköping och senare Oselösund åt sydost. Ett av föremålen har enligt Pakkala och Engstrands rapporter fortsatt söderut över Bråviken. Medan övriga objekt tycks ha ändrat kurs från sydost till västsydväst, där de slutligen försvunnit i relativt låg hastighet, enligt flera vittnen som ex.vis familjerna Zetterbloms och Elsie Carlsons rapporter.

Uppföljning i dagspressen: Artiklar om fallet har varit införda i Södermanlands Nyheter den 11/1, 14/1 och 4/4 - 77. I tidningen Folket den 11/1, 14/1 och 15/1. Dessutom i en del andra tidningar som ex.vis Göteborgstidningen den 28/3 och Skövde Nyheter.

En annan rapport inkom två veckor tidigare (1976 - 12 - 23) och den liknar ovanstående nästan i detalj, vilket gör det intressant att jämföra dem. (Se UFO-Information nr 2, 1977).

Flap: En period mellan den 30/9 - 77 och den 12/4 - 77, har varit mycket händelserik med inkomna rapporter så gott som varje vecka under perioden. Speciellt under tiden januari till mars har Nyköping hemsökts av dessa fenomen. Samtliga rapporterade objekt har haft en kurs som fört dem över staden, mestadels från norr till söder, vilket är intressanta överensstämmelser. Efter denna tidpunkt har fenomenen helt upphört under flera månader i området i fråga, vilket också kan vara intressant att notera.

Utredare: Per Fork, Carl-Anton Mattsson, Stig Aggestad m.fl. i UFO-Nyköping Tvärvetenskaplig förening.

- Jag har personligen vid flera tillfällen varit vittne till hur CIA är inkopplade i UFO-forskningen men trots allt är det näst intill omöjligt för mig att bevisa detta! Jag fick exempelvis ta del av en märklig radarobservation på ett oidentifierat flygande föremål - ett UFO-fall, som sedan snabbt slussades vidare till CIA för slutlig utvärdering och hemligstämpling. **Men kommer mina ord att räcka till som bevis? Knappast ...**

Så säger den f.d. säkerhetsagenten Ted Zachary i augustinumret av den amerikanska tidningen UFO-report. Zachary, som arbetat i NSA National Security Agency, hävdar också i artikeln, att en officer av högre rang i det amerikanska flygvapnets förutvarande UFO-sektion (Project Blue Book) tillsammans med en av CIA:s forskningsledare är övertygad om UFO-föremålets utomjordiska ursprung. Men även dessa personer står helt maktlösa utan möjlighet att bevisa sina påståenden.

Den radarobservation som nämns i artikeln inträffade vid ett tillfälle 1964, då Zachary var stationerad utomlands. Plötsligt började en rad meddelanden från en sektion kallad Air Force Special Security Office - AFSSO - att strömma in till kommunikationscentralen och Ted Zachary plus andra förbryllade observatörer samlades snabbt framför teletypemottagaren. AFSSO - som bland annat hade till uppgift att "hålla reda på" sovjetiska bomb- och spaningsflygplan - hade sparat upp ett oidentifierat flygande föremål, som for fram i en oregelbunden kurs. Man hade kontakt med UFO:n under en hel timme och det var helt uteslutet att föremålet kan ha varit ett flygplan eller naturfenomen. AFSSO förfogade nämligen vid den här tidpunkten (1964) över hypermodern radar, som var dataansluten och helt pålitlig.

Det faktum att meddelandena från UFO-jakten omedelbart slussades vidare till CIA tyder direkt på ett rutinemässigt förfarande enligt gällande instruktioner. De flesta av mina arbetskamrater inom National Security Agency var också övertygade om UFO-objektens existens och ingen av oss reagerade vid det här tillfället över CIA:s intresse, konstaterar Ted Zachary.

Det är nu 10 år sedan Zachary slutade vid National Security Agency och han säger sig ha väntat länge på att någon inom NSA och CIA skulle börja "läcka" ut fakta om alla de UFO-data som säkerhetstjänsterna samlat på sig under årens lopp. Inom CIA har insamlandet av UFO-data pågått sedan 1948 - både från egna och utländska källor. Samtidigt har CIA:s organ för missledande information och propaganda (Covert Action Staff) arbetat hårt för att sprida falska uppgifter om de oidentifierade flygande föremålets existens och natur i syfte dels

Avled en man från en annan planet i Norrland år 1955?

Alvins Ohlms andra observation. Glänsande metallisk lång och mörkare föremål bakom, delvis skymt. Glänsande strålar på alla håll. Detta föremål omgavs inte av något diffust moln, utan bara av "glänsande" strålar.

Vid FUFOS stånd på Charlottenborg-utställningen "Kärlek eller Kaos", samlades varje dag flera hundra människor för att titta på non-stopföredragen med diabilder. Av de många frågorna att döma kunde man märka, att intresset för UFO-frågan bara ökar.

En lugn förmiddag, när flera olika skolklasser var på besök, lade jag (John La Fontaine) märke till en stillsam herre i 60-årsåldern, som flera gånger följde föredraget och som blev speciellt uppmärksam, när bildserien kom till avsnittet om UFONAUTER, en serie bilder som har framställts på grundval av många vittnesmål.

Även om föredraget var intressant, kunde jag inte föreställa mig, varför en vanlig åhörare skulle lyssna på det flera gånger. Jag blev förstas mycket nyfiken och började prata med mannen. Till en början var han mycket reserverad och ville inte gå in på detaljer, men då han såg att jag inte log åt honom eller skakade på huvudet, berättade han till sist vad han hade upplevt.

I en timme berättade han om sin upplevelse, medan jag antecknade. Följande är i sanning en märklig historia:

Den anonyme mannens berättelse

"Jag har en gång sett och talat med en sådan man som visades på en av diabilderna.

År 1955 arbetade jag som skogsarbetare vid Botenviken i Västernorrland hos ett par bröder som levererade timmer till ett sågverk i mellersta Sverige. En tidig morgon i juli, klockan var omkring 06.00, var vi i full gång med att fälla träd, då vi hörde ett knakande ljud som av ett djur, vilket banar sin väg genom skogen, eller grenar som knäcks och rasslar.

I nästa ögonblick fick vi se ett cigarrformat föremål, som i sick-sack kom flygande mellan trädtopparna, medan grenar och blad virvlade ner från träden. Min första tanke var, att det var ett litet flygplan, som hade tappat vingarna, och som nu utan kontroll försökte nödlanda.

att dölja organisationens eget UFO-engagemang dels att invagga allmänheten i god tro. Genom hävdandet att UFO-fenomenen inte existerar!

Ted Zachary avslutade artikeln med en stilla förhoppning att det inte blir CIA som någon gång i framtiden får sköta kontakten med "dom därute". Och det kan man ju förstå...

Övers. och sammandrag: Stig Aggestad

Cirka 300 - 400 meter ifrån oss gick en älv, och det var tydligt att föremålet hade kurs mot denna. Vi förstod alla tre, att föremålet skulle slå i marken inom loppet av bara några få sekunder, så vi började springa i samma riktning som det hade försvunnit. 15 - 20 meter innan vi kom ut ur skogen, kraschade föremålet på öppen mark omkring 30 - 40 meter från älven.

Jag vet inte vad vi hade väntat - kanske ett öronbedövande dån när bensintanken exploderade vid sammanstötningen med marken. Men det kom aldrig. Inte ett ljud hördes, men ett gigantiskt ljus lyste upp hela området som en jätteblixt, vilken var så stark att solljuset nästan försvann. Ljuset var så skarpt, att vi faktiskt kunde se igenom träden.

Ett kort ögonblick kunde jag se årsringarna inne i trän, som var över en meter i omkrets - som ett röntgenfotografi. Några sekunder senare kom en vacuumvåg, som sög allting framåt mot centrum av ljuset. Vi kastades framåt alla tre, medan grenar och blad virvlade förbi oss.

Det hela varade säkert bara bråkdelen av en sekund, men jag kommer ännu ihåg hur jag kastades mot ett träd, tiden stod stilla, och hela mitt liv passerade revy. Själva skogens normala ljud hade upphört att existera.

Då vi hade samlat oss lite grann, gick vi fram till platsen för att se vad som hade hänt. Det fanns ingenting att se vid haveriplatsen, med undantag av några vedstaplar som hade spritts för vinden. Vi blev väldigt förvirrade och beslutade oss för att gå tillbaka till arbetet.

Dvärg i uniform

Vid skogsbrynet ropade den ene av bröderna plötsligt:

- Här ligger en dvärg i uniform. Maskinen måste ha störtat i älven och han verkar att ha blivit utkastad ur den.

En lång stund stod vi helt mållösa och stirrade på den livlösa uppenbarelsen. Han var liten till växten, cirka 110 - 120 centimeter lång. Runt hans kropp vibrerade ett vitt ljus som en korona. Då den ene av bröderna ville lägga handen på mannen för att känna efter om han fortfarande var i livet, drog han tillbaka den med ett skrik. Han var likblek och sade att det kändes som om han hade fått flera hundra volt genom kroppen. I samma ögonblick slog främlingen upp ögonen och sade på perfekt svenska:

- Rör mig inte, då blir det bara obehagligt för er.

Hans svenska var så ren att bröderna, som talade en svensk dialekt, inte kunde förstå särskilt mycket av det som sedan blev sagt.

- Nu vet ni vem jag är, sade han. Han visste på förhand vad vi skulle svara och konstaterade bara, att hans fråga blev riktigt uppfattad.

Var svårt skadad

Plötsligt blev jag helt lugn och såg ordentligt på honom. Han var inte någon dvärg. Hans kropp var mycket harmonisk med breda axlar och normala former. Hans hud var gulaktig som en asiats. Ögonen var insjunkna och svarta, utan ögonvitor. Hans ansikte var svårt skadat med ett par stora sår på kindbenet och i pannan. Han blödde inte, men huden vid sårerna var liksom vattnig. Hans hår var i det närmaste vitt. Örsnibbarna var sammanväxta vid halsen och liknade en hajfena. Läpparna var rynkiga, smala och färglösa. När han log - och det gjorde han ofta - blottade han en rad små tänder i både över- och underkäken. Jag lade märke till att hans hörntänder var flata och lika breda som två av våra framtänder. Hans händer var små med fem slanka fingrar utan naglar, och när han rörde handen, såg det ut som om ringfingret var sammanvuxet med lillfingret, eller tvärtom, annars rörde de sig samtidigt.

Hans uniform var av en rödaktig metall och den var mycket åtsmitande om kroppen. Den följde kroppens form som en overall. Huvudet och händerna var inte beklädda, men vid fötterna gick dräkten över i ett par dolda skor, storlek 35 - 37. Fotsulorna var refflade och vibrerade, och jag tänkte ett ögonblick på larvfötterna på stridsvagnar.

Främlingen såg på mig och nickade lätt. Det var ingen tvekan om att han visste vad jag tänkte. Med sina skor kunde han rulla fram och tillbaka utan att

behöva röra benen. Om livet hade han ett brett, självlysande metallbälte med ett osedvanligt stort spänne, som lyste svagt med en ljusblå färgton, som senare, då han var död, blev mörkblått. Mitt i spännet fanns ett tecken i gult - UV - som liknade ett V, som var infällt i ett U.

Hade krossats

Han visste att jag studerade honom, och han sade:

- Det är tack vare dräkten som jag fortfarande är i livet. Invändigt är jag krossad.

Hans högra hand försvann in i dräkten vid höften, men jag kunde inte se någon ficka. Han tog fram ett rektangulärt föremål. Det var stort som en tändsticksask och hade 12 små fördjupningar. Med en metallgriffel, som var fästad vid föremålet, stack han flera gånger i de olika hålen. Då han var färdig, försökte han kasta den ett stycke ifrån sig.

- Rör den inte, sade han leende. Den kommer att ge bud till mina vänner, om vad som har skett, så att de inte kommer och letar efter mig. Därifrån jag kommer, är det också någon som väntar.

Främlingen låg en stund som om han sov. Hans händer var knutna, och det var tydligt att han hade svåra smärtor. Plötsligt blev bröderna lätt förvirrade såg på varandra, och utan vidare gick de tillbaka in i skogen utan ett ord. Senare - flera år efteråt - har jag när jag har rekonstruerat händelsen, blivit överbevisad om att främlingen på ett eller annat sätt bad bröderna att gå sin väg, utan att säga ett ord. Jag satt och talade med främlingen i två timmar innan han dog".

Avled en man från en annan planet i Norrland år 1955?

Kontakt med jorden

Vad som diskuterades under de två timmarna, det vill vittnet inte gå in på i detalj. Jag bönade och bad, men förgäves. Jag fick bara vet brottstycken av samtalet som:

- Främlingen kom från ett ställe i närheten av den stjärnbild som vi kallar Örnén (i vilken stjärnan Altair, av första storleken, är den ljusstarkaste).

- Flera intelligenser från rymden besöker oss, och några har kommit så långt i sin utveckling, att vi bara kan se dem, när de materialiserar och dematerialiserar sig för att besöka ett parallelluniversum på jordens bana.

- Några besökare håller människorna under uppsikt, och det har de gjort i flera tusen år.

- Andra besökare tar prover av jorden, med sikte på att senare slå sig ner här.

- Åter andra besökare står i kontakt med människor på jorden, och har haft sådana kontakter i flera hundra år.

Dessa uppgifter är liktydiga med liknande fall och mycket intressanta, även om det naturligtvis hade varit viktigt med ytterligare upplysningar.

Vittnet fortsatte:

"Just innan främlingen dog, gav han mig en hopvikt säck från den osynliga fickan och sade:

- När jag är död, försvinner ljuset från min kropp, och då ska du dra den här säcken över mig och tillsammans med de två andra männen bära ut mig i älven, där jag vill försvinna. Därefter ska ni skölja er ordentligt i vattnet, så att ni inte blir sjuka.

Han andades nu väldigt ansträngt, och jag såg på honom, att han inte hade långt kvar. Ljuset omkring honom blev svagare och försvann in mot dräkten. Hans ljusblå spänne blev gradvis mörkare och mörkare.

Hans sista ord på svenska

Han såg ett ögonblick på mig och log. Så sade han något på ett språk som jag aldrig hört varken förr eller senare. Plötsligt började han att prata svenska, och de sista meningarna lyckades jag uppfånga:

- Du har kommit utan att vilja det och går bort mot din egen önskan, vårt liv är som damp ...

Han sade ett par ord till, men hans röst var så svag att jag inte uppfattade vad han sade. Jag är överbevisad om att han bad till en eller annan gud, innan han dog. Jag var rörd.

Med de två brödernas hjälp fick jag ner honom i säcken och vi bar ut honom i älven. Säcken luktade svavel och det sved i händerna, vilka kändes som om de var hudlösa. Han var ganska tung, mellan 90 och 100 kilo. Då säcken kom i kontakt med vattnet, bör-

jade det sjuda och bubbla omkring den, och vi förstod att någon slags kemisk process var i gång. Efter fem minuter fanns inte mera att se. Jag tänkte på, att om det hade varit främlingens önskan att störta ner i älven mot en snabb död, så hade han haft otur som varit tvungen att ligga ett par timmar och plågas på marken, medan jag ställde en rad obehagliga frågor. Han hade säkert velat dö ensam och tänka på sitt hem, på ljusårs avstånd ute i rymden.

Kände igen främlingen

"Det var väl allt", sade vittnet och gjorde sig beredd att lämna mig. "Jag blev kvar i ett par år hos bröderna, men vi talade sällan om händelsen, ändå tror jag att var och en av oss, återupplevde den varje dag. Nu är bröderna döda, och själv kommer jag ihåg det som om det skulle ha hänt igår. Trots att det har gått 22 år sedan det hände, kände jag omedelbart igen främlingen på en av era diabilder. Det är märkligt att ni har den bilden. Jag trodde att jag var den ende som kände till den här typen. Jag har under årens lopp sett många bilder och teckningar av besökare från rymden, men fram till i dag har jag inte sett någon som liknade honom!".

Vittnet tog fram ett metallstycke och visade mig det. "Se", sade han. Jag glodde dumt. Det liknade en stor hårnål. "Vad är det?". Han log självsäkert och sade:

"Ett par dagar efter händelsen gick jag omkring där främlingen legat. Det rektangulära föremålet var borta, men griffeln låg och blänkte i gräset. Jag har behållit den som ett bevis på att jag inte drömde det jag har varit med om".

Han vände och gick. Och medan jag fånstirrade efter honom, försvann han i människomyllet. En anonym, som med sin historia och griffel kunde komma på förstasidan i världens alla tidningar. Jag tror, att bara för att berättelsen är sann, kan man bära den inom sig i så många år. En psykolog kunde säkert analysera sig fram till, att det var diabilden som utlöste reaktionen på den så länge glömda händelsen, vilken mannen hållit inne med av fruktan för att bli utskrattad. Det finns kanske många liknande upplevelser, som aldrig når fram - dessvärre.

Det ska i sanningens namn nämnas, att jag själv har skrivit ner denna berättelse i kronologisk följd, då det som sades och skrevs, kom fram som brottstycken här och där, och som i sin ursprungsform annars skulle ha varit oöverskådligt, förvirrat och utan sammanhang.

Källa: UFO-Aspekt 4/1977

Översättning: J.O. Sundberg/Ekoprass.

UFONAUTER I SVERIGE: Mötte fyra varelser i "flygaroveraller"!

Söndagen den 27 februari i år klockan 10 på förmiddagen iakttog renägare Nils Tomas Labba fyra varelser i bruna "flygaroveraller" stående på stranden av sjön Poijujare två mil NNV om Övre Soppero.

Efter fyra minuter försvann de plötsligt i ett pulserande luftfenomen, som sedan steg till väders i en vid båge.

Vår distriktschef Gunnar Thorén i Kiruna har gjort en ingående utredning av fallet och bl.a. personligen besökt herr Labba - en resa på 24 mil. Vi låter här Nils Tomas Labba med egna ord berätta om händelsen:

- Jag kom åkande norrut på min snöskoter på sjön Poijujare och befann mig öster om den holme som finns i sjön. Klockan var ungefär tio på förmiddagen och jag höll på att följa spåret efter renhjorden. Jag upptäckte då fyra personer stående på sjöstranden ungefär 200 meter från mig.

- Då jag trodde att det var friluftsmänniskor, fortsatte jag norrut. Hade det funnits renar i närheten, hade jag åkt fram till människorna och meddelat, att de inte skulle vistas där, men så var inte fallet.

- Jag iakttog dem emellertid, och då jag befann mig ca 150 meter från dem försvann de plötsligt, varför jag omedelbart stannade. Jag hade då iakttagit dem i tre till fyra minuter. De såg helt mänskliga ut och var klädda i brunaktiga overaller, ungefär som flygaroveraller men mera åtsmitande. Huvorna var uppfällda, men de var för långt borta för att jag skulle kunna urskilja några anletsdrag.

- Plötsligt började luften pulsera eller vibrera på den plats, där de fyra hade försvunnit. Luften vibrerade ungefär på samma sätt som den kan göra en varm sommardag, men denna dag var det tio grader kallt. Detta vibrerande fenomen hade en klart avgränsad storlek av ca fyra till fem meters diameter.

- Det var svårt att bedöma fenomenets utseende, eftersom bakgrunden var helt vit. Jag hörde inget ljud från fenomenet, eftersom skoterns motor gick på tomgång. Inte heller lyste företeelsen.

- Denna vibrerande massa var rund till formen och stod först stilla. Den började sedan sakta röra sig utefter marken, ökade hastigheten och steg upp genom luften i en båge åt samma håll. Ju fortare den gick, desto hårdare vibrerade den, tills den efter ungefär en minut försvann.

- Jag stod stilla och stirrade på den hela tiden. Ögonen började svida, då den ökade vibrationsfrekvensen, men det kan bero på att jag hela tiden tittade så intensivt på den. När den försvann, hade den färdats ungefär hundra meter och befann sig på hundra meters höjd över marken.

Aaro Leino, Gard Lindberg och Roger Eriksen utforskar un-

Foto: Karl-Olov Petersson

Nils Tomas Labba på sjön Poijujare.

Foto: Gunnar Thorén.

- Det var klart väder och vindstilla och jag blev aldrig rädd, eftersom varelserna var människor. Omsider fortsatte jag att följa renhjorden flera kilometer ovanför sjön. Jag berättade vad jag upplevt, men han hade inte märkt någon oro bland hjorden och inte själv sett något.

- Jag åkte då tillbaka till platsen, där jag sett personerna och fenomenet, men kunde inte finna några spår på stället, slutar herr Labba.

Vid sådana här fall med en ensam observatör får man vara ytterst försiktig vid bedömning och presentation av händelsen. Vi har emellertid lagt ned ett stort arbete på fallet och bl.a. hört herr Labbas omgivning för att få en bild av honom som person. All denna omkringliggande utredning visar att herr Labba har gott anseende och betraktas som en förtroendeingivande person.

Vad som först synes vara "störande" i denna annars goda observation, är det faktum, att fenomenet inte lämnade några spår efter sig i snön. Detta är emellertid på intet sätt ovanligt utan finns beskrivet i en rad liknande fall. Fenomenet (inkl. varelserna) kanske svävade obetydligt över marken, men det kan också röra sig om materialisations - och dematerialisationsfenomen. Vi skall inte här sväva ut i olika hypoteser och teorier utan hänvisar intresserade till den speciallitteratur som finns.

Nils Tomas Labba är inte UFO-intresserad men associerar UFO med "små gröna" besökare från rymden. Han tar således helt avstånd från sådana teorier som besökande från universum eller andra världar, med motiveringen, att det "föremål" han iakttog kunde ha varit någon som kan tillverkas här på jorden.

- Varelserna var ju dessutom vanliga människor!, utbrister han.

Utbildning av fältforskare i Köping!

UFO-Sveriges centralgrupp arrangerade den 24 - 25 september den första internatkursen för utbildning av fältforskare. Sjuuttio tre personer, därav fjorton kvinnor genomgick utbildningen och resultatet av denna massiva uppslutning kommer troligen att visa sig i kvalitativt bättre rapporter, kanske på bekostnad av kvantiteten. Tyngdpunkten av utbildningen hade nämligen inriktats på just misstolkningar av kända fenomen.

Merparten av deltagarna anlände redan under fredagen till den enkla, men trivsamma Lersättersgården vid Lundbysjön ca två mil norr om Köping. Alla försågs med små namnskyltar, där även ortsnamnet fanns med, och kvällen ägnades helt till att låta deltagarna bekanta sig med varandra.

Klockan tio på lördagsmorgonen körde Köpingsgruppen igång med själva utbildningen. Deltagarna fick en introduktion av Thorvald Berthelsen, som bl.a. berättade om de grova fel och spekulationer som kan förekomma i t.ex. tidningsnotiser, då UFO-händelser behandlas.

Även fältforskare kan hamna i fallgropar och göra sig skyldiga till en del misstag. Det är dessa misstag, som vi måste undvika, och därför kommer en del av utbildningen att handla om misstolkningar, där ni själva kommer att drabbas av sådana. Detta skall ge er egna erfarenheter så att ni i ett tidigt skede av utredningarna kan sälla bort sådana rapporter, fortsatte Berthelsen.

Av introduktionen framgick också att UFO-Sveriges fältforskare hittills fått utbilda sig själva på egen hand med hjälp av god teoretisk handledning som utarbetats av Carl-Axel Jonzon. Kursen skulle alltså ses som ett praktiskt komplement till CAJ:s pionjärarbete på detta område.

Ledande frågor

Jaan Noor stod för de båda lektionerna intervju-metodik och vittnespsykologi, som gav en hel del att tänka på. Bl.a. uppspelades ett bandat inslag, som var ett skräckexempel på en dålig intervju med ledande frågor etc. Därefter agerade samma röster en annorlunda intervju avseende samma händelse i ett försök att visa hur det istället bör gå till. Vidare visades över overheadprojektor exempel på ofullständigt och slarvigt ifyllda frågeformulär.

Deltagarna uppmanades sedan till diskussion och kommentarer, varvid ytterligare värdefulla rön framkom. Det skall redan här nämnas, att kursdeltagarna bestod av dels nya fältforskare och dels sådana som varit med och sysslat med UFO-utredningar under många år.

Ett landningsavtryck har upptäckts!

Efter lunchen skedde en genomgång av förfarandet vid platsundersökningar, anskaffandet av lämpliga hjälpmedel för provtagningar och dokumentation.

Plötsligt inkom ett meddelande om, att man hade upptäckt ett landningsavtryck på ett gärde utanför kursgården. Ingvar Damm, som ledde detta avsnitt i utbildningen, plockade på måfå ut fem kursdeltagare, som fick till uppgift att verkställa en utredning om det inträffade. Enda direktiv som gavs var, att de fem sinsemellan skulle utse en undersökningsledare.

Utredningsgruppen fann sig snabbt i sin situation, samlade ihop erforderliga hjälpmedel och begav sig mot den utpekade platsen. Övriga kursdeltagare följde hack i häl men fick omgående order att hålla sig på avstånd tills en första besiktning gjorts och själva avtrycket hunnit avspärras med rep.

Först därefter fick övriga komma fram och höra, hur undersökningsledaren Jan-Peter Caspersson fas för fas ledde utredningsarbetet. Det gällde här ett "konventionellt" avtryck med tre lite svedda försjunkningar i marken. I slutfasen ingick även en ny, ytterst enkel och snabb metod att utförda provbelastningar och på så sätt få fram den exakta vikten på det föremål som stått på platsen. Metoden har utarbetats av innovatören Reinhold Carleby, som f.ö. deltog i kursen.

I samma område upptäcktes också ett annat avtryck, som vållade en hel del huvudbry. Det första var ju fejkat och deltagarna fick efter den fingerade utredningen en grundlig genomgång för att kunna avslöja förfalskade avtryck. Men hur var det med det andra? Jo, det var också fejkat, men så skickligt och förfinat att ingen kunde avslöja hur. Vilka metoder som använts vid framställningen av detta skall inte avslöjas här.

Därefter samlades man i lektionssalen igen för en genomgång av, hur utredningsgruppen hade skött sig, vilka misstag som hade begåtts etc. Hela "landningsutredningen" hade TV-bandets med centralgruppens nya videoutrustning och vissa avsnitt kunde på så sätt repeteras. I och med presentationen av denna utrustning var man inne på lektionen "fotodokumentation och tekniska hjälpmedel vid utredningsarbete". Efterföljande avsnitt med Carl-Anton Mattsson och Per Fork som instruktörer behandlade utredningsmetodik vid fall med många vittnen, där tillvägagångssättet vid utredningen av bl.a. Nyköpingsfallet relaterades.

Synvillor och misstolkningar

Efter kvällsmaten samlades man igen klockan 19 för en genomgång inför nattens övningar. Den s.k.

Finländsk ufologi av idag

AV THORVALD BERTHELSEN

Monika Rossander mäter ett "avtryck".

autokinetiska effekten demonstrerades på ett praktiskt sätt. Om man tittar på en ljuspunkt utan referensföremål, t.ex. en stjärna eller planet på natthimlen, börjar den efter några sekunder att cirkla runt och röra sig i zig-zagmönster! Om sedan himlakroppen efter en stund skymms av t.ex. moln, tror många att den "försvann med en otrolig hastighet", som det heter i en del rapporter av detta slag. En hel del UFO-rapporter har alltså uppstått på detta sätt och dessvärre förklarats vara genuina UFO-observationer i olika UFO-publikationer och böcker.

Efter åtta timmars intensiv utbildning bröt man klockan 20 för två timmars underhållning. Men även här hade insmugit sig en form av praktisk demonstration av, "vad ögat inte hinner uppfatta". Det var politikern Anders Gernandt, en av länets skickligaste illusionister, som genomförde en häpnadsväckande och uppskattad uppvisning. Därefter var det dags för två dragspelare och en gitarrist från Enköpings- och Västeråsgrupperna att underhålla med musik och specialskriven allsång.

Vid 22-tiden var det dags för försvarets utlovade demonstration av ljusfenomen. Fanjunkare Kent Sigvardsson och befälselev Holger Zenonsson gav sig iväg till sin operationsbas ett par kilometer längre bort längs Lundbysjön. På detta lämpliga avstånd började de uppskjutningen av en rad pjäser. Först signalpistol och sedan lysgranater för att efter ca 15 minuters skjutande avsluta med en serie bländande fallskärmsbloss.

Prick klockan 23 syntes "mystiska ljusfenomen" söderut. "Inget ljud kunde uppfattas", som det heter i misstolkingsrapporterna. Allteftersom fenomenet växte i storlek och närmade sig kunde motorbuller uppfattas. Det var en toppmodern Rockwell Commander 114 med all tänkbar ljusutrustning som nalkades.

En fantastisk luftshow på 20 minuter genomför-

Aaro Laine, Gerd Lindberg och Roger Ersson utreder under ledning av Jan-Peter Caspersson.
Foton: Karl-Olov Pettersson.

des i den stjärnklara natten. Olika sorters positionsljus visades, både nära och utom hörhåll, bl.a. det nya strobelight med starkt blixtrande vitt sken. Vidare gjordes anflygningar med landningsstrålkastare påslagen.

De närvarande utspisades sedan med grillkorv så mycket de orkade äta och kvällens massiva uppvisning av olika ljusfenomen och misstolkningar diskuterades. Enligt planerna avbröts nattens utbildning klockan 03.00, men några hade så mycket att debattera, att de inte kom i säng förrän vid femtiden på morgonen.

Sammanfattning och utvärdering

Redan klockan tio på söndagen startade första lektionen igen. Man gick igenom s.k. gränsfenomen, alltså företeelser som inte rör direkta iakttagelser av UFO:n, men som möjligen kan ha ett samband med sådana eller som kan öka förståelsen av UFO-fenomenen. Vidare fick kursdeltagarna instruktioner i förfarandet vid kontakter med myndigheter och massmedia. Thorvald Berthelsen redogjorde också för de olika inofficiella samarbetskanaler som centralgruppen idag har med svenska försvarsmyndigheter.

Därefter var det dags för sammanfattning och utvärdering av själva internatkursen. Detta skedde i form av ett stormöte, där kursdeltagarna uppmanades att komma med kritik och synpunkter, för att med utgång från denna första veckoslutsutbildning med tonvikten lagd på praktisk sådan, bygga vidare med liknande kurser.

En hel del praktiska tips och synpunkter noterades och resultatet kommer att bli att en omfattande "Handledning för fältforskare" kommer att tryckas upp till självkostnadspris. Vidare framkom många önskemål om att i medlemstidningen UFO-Information ta in mer organisationsmaterial som berör aktivt

Finländsk ufologi av idag

AV THORVALD BERTHELSEN

arbetande medlemmar, t.ex. praktiska råd och sådant som behandlats under kursen och vid t.ex. planeringskonferenser.

Thorvald Berthelsen förklarade att sådant textmaterial intresserar högst 150 av UFO-Informationens över 2.000 läsare. De övriga håller tidningen för att de har ett stort intresse för UFO-frågan och vill följa med vad som händer i form av rapporter och orienterande artiklar. Att öka innehållet av internt material på bekostnad av annat skulle snabbt orsaka en minskning av upplagan. Istället redovisades en idé från NUFOC (Norsk UFO-Center) om en enkel stencilerad "tidning" med uteslutande internt material, som till självkostnadspris skulle kunna tillhandahållas aktivt arbetande UFO-Sverigemedlemmar. Idén väckte stort intresse och man enades om att ta upp den på den förestående planeringskonferensen i Göteborg.

Avslutningsvis kom man fram till, att liknande kurser borde genomföras varje år och att genomgång av sådan utbildning skulle utgöra ett krav för att självständigt få agera som fältforskare inom UFO-Sverige. Centralgruppen sade sig vara villig att arrangera en ny internkurs på samma plats den 9 - 10 september 1978. Vidare skissades planer på en kombinerad grund- och fortsättningskurs i Nyköping under juli månad och en liknande förlagd till Sollefteå för att täcka behovet i Norrland. Ett tiotal kursdeltagare var norrlänningar och menade att många fler därifrån hade ställt upp om inte avståndet till Köping hade varit så långt.

Resultatet blev att centralgruppen i samråd med kursdeltagarna beslutade, att för att vara verksam som fältforskare inom UFO-Sverige måste vederbörande vinna "auktorisering" på så sätt att han/hon genomgår denna form av utbildning. De fältforskare som, av godtagbara skäl, inte var närvarande på denna första utbildning arbetar vidare på dispens. Många av dessa har meriterat sig genom att under flera år på ett föredömligt sätt arbeta som UFO-Sveriges fältforskare.

Samtliga deltagare sade sig ha fått stor behållning av internatkursen och uppskattade särskilt de arrangemang som vidtagits för att alla skulle hinna bli personligt bekanta med varandra. Utöver själva kursdeltagarna fanns ytterligare ett 30-tal, främst ungdomsmedlemmar, från Köpings UFO-förening i periferin, som bl.a. fungerade som handräckning i köket och ordonnanser vid den radiocentral som monterats upp på kursgården. Köpingsgruppen har under många år haft en omfattande ungdomsverksamhet och resultatet kanske blir att en del av den nya generationens aktiva ufologer kommer från denna verksamhet?

B. Kororoti

Vid UFO-Sveriges planeringskonferens i Sundsvall den 7 maj presenterade Norsk UFO-Centers ordförande K. Stenödegård ett förslag om ett skandinaviskt UFO-center, som bl.a. skulle få till uppgift att effektivisera samarbetet mellan de ledande skandinaviska UFO-organisationerna. Det skulle fungera som ett gemensamt serviceorgan utåt, i första hand för utlandet. Med andra ord skulle utgående information om skandinavisk ufologi och rapportmaterial översättas och spridas via detta center. Vidare skulle inkommande material från övriga världen kunna sammanställas och presenteras via denna "institution".

Allt detta är ett omfattande steg och en tung apparat, och ingående diskussioner har således redan kommit igång, vilket kommer att utmynna i en konferens under det kommande året, där alla representanter träffas personligen och drar upp riktlinjerna för verksamheten. Vi återkommer med en presentation av denna utveckling så snart ett fungerande arbetsteam kan redovisas.

Som ett led i förberedelserna har en inventering påbörjats över vilka resurser resp. organisationer förfogar över. En vit fläck på kartan över aktiv skandinavisk ufologi är Island, och för närvarande har ingenting konkret kommit därifrån. En möjlighet skulle vara att medverka till att UFO-forskning kom igång även där.

Ett annat land med vilket informationsutbytet inte varit det bästa är Finland, kanske främst p.g.a. språksvårigheterna. I början av juli skulle ordföranden i Enköpings UFO-förening, Aaro Laine, resa till Finland och vi bad honom att då kontakta finska ufologer och informera om Stenödegårds idéer om ett skandinaviskt UFO-center.

Den 10 juli berättade Aaro Laine att uppdraget hade avancerat och att en konferens med finländska ufologer och även en presskonferens med den finskspråkiga pressen skulle arrangeras redan onsdagen den 13 juli. Man ville emellertid ha dit representanter från UFO-Sveriges centralgrupp. Det blev att snabbt ordna tjänstledighet med åtföljande löneavdrag, och på tisdagen satt jag själv och Karl-Olov Pettersson ombord på Vikingalinjens Aurella på väg till Finland.

Vad som sedan framkom vid detta möte födde en idé, att i UFO-Information presentera en artikelserie om skandinavisk ufologi, med tonvikt på vilka förhållanden som råder idag i de olika länderna. Med andra ord även förhållanden som inte märks utåt, men som framkommer vid främst personliga kontak-

Reijo Sjögren är en av förgrundsfigurerna som satsat mycket på finsk ufologi. Utgav under ett par års tid "Humanoiden maailma" och förlorade 50.000:—!

ter och diskussioner. Vi tror att det kan betyda mycket, att framförallt aktivt engagerade, men även övriga läsare, får en inblick i dessa frågor, och dessa således inte bara är kända och diskuteras i en trängre krets.

Suomen Ufotutkijat ry

Aaro Laine sammanträffade med Arnold Micklin i Salo och tillsammans drog de igång den verksamhet som resulterade i vårt besök. Vid mötet, som tog hela onsdagen i anspråk, fanns utöver de redan nämnda följande representanter för finländsk ufologi: Reijo Sjögren och Reijo Aaltonen, två kända UFO-veteraner från Åbo, elektroingenjör Mikko Toivola, ordförande i Turun UFO ry (Åbo UFO-förening) och sekreteraren i samma förening, Pentti Wirta. Till mötet hade också kallats Tapani Kuningas, redaktör för tidskriften ULTRA och ordförande i Suomen Ufotutkijat ry, som dock föredrog att utebli p.g.a. orsa-

ker som framkommer senare. Samtalen skedde på finska och med Arnold Micklin som tolk, assisterad av Aaro Laine. En del av samtalen med Reijo Sjögren fördes på engelska.

Suomen Ufotutkijat ry (Finska ufologers organisation) grundades år 1973 och har nu ca 35 medlemmar. Den består av en styrelse på 12 personer som vid årsmöte väljs inom och av de 35 medlemmarna. Bland styrelserepresentanterna har utsetts bl.a. en utrikeskorrespondent (Ilkka Serra), en arkivchef, en fältforskningschef, en specialforskningschef och en chef för filosofiska frågor.

I organisationens arkiv finns idag över 3.000 rapporter, som insamlats av finska ufologer sedan år 1950. Man arbetar med ett eget rapportformulär och har idag 44 personer anmälda som fältforskare. Dessa har en relativt god spridning över hela landet. Uppgifter om iakttagna luftfenomen får man in, dels genom en form av pressklipp, vilka levereras en gång i månaden, och dels genom att allmänheten direkt tar kontakt med organisationens medlemmar.

Organisationen har ingen tidskrift, som för ut UFO-frågan till allmänheten. Istället distribuerar man en 10 till 15-sidig stencil en gång i kvartalet till medlemmarna. Denna sammanställning går även ut till dagspressen och Finlands Radio. Vidare finns i Finland en tidskrift, som heter Ultra, med en upplaga på ca 8.000 ex. Den påminner om den svenska tidskriften Sökaren och domineras av textmaterial som tar upp ämnena yoga, parapsykologi, mysticism etc. Inslaget av UFO-material är minimalt. Detta beror på, att tidskriften drivs som ett aktiebolag och de intressegrupper som har störst aktieinnehav bestämmer vad som skall publiceras i tidningen. De UFO-intresserade utgör en minoritet i detta bolag och har således svårt att göra sig hörda. Att tidningens redaktör och delägare, Tapani Kuningas, samtidigt är ordförande i Suomen Ufotutkijat ry hjälper således inte.

Tidigare fanns en renodlad UFO-tidskrift, som hette UFO-Aika (UFO-tid), och man tryckte i början av 70-talet ända upp till 25.000 exemplar. Detta var att ta i för mycket och efterfrågan motsvarade inte förväntningarna - trots att tidskriften distribuerades över hela landet genom något som liknas vid Pressbyrån i Sverige. Den ägdes av ett tidningsförlag, som ville ha ut profit, och fick således läggas ned, men samma förlag fortsatta istället med Ultra och breddade innehållet för att nå andra intressegrupper. Trots detta försök fick också den läggas ned. Nuvarande Ultra är en rekonstruktion av tidskriften under en annan ägandeform, där olika intressegrupper och enskilda personer köpt andelar i verksamheten. Den distribueras över hela landet och kan köpas som lösnummer i kiosker och liknande.

Finländsk ufologi av idag

AV THORVALD BERTHELSEN

Utåtriktade evenemang arrangeras inte längre

I Finland finns idag ett tiotal UFO-föreningar, vilket är en klar tillbakagång från början av 70-talet, då antalet var ett 20-tal. Samarbetet mellan dessa flyter dåligt och de för en tynande tillvaro som "diskussionsklubbar".

Sedan år 1973 har det inte arrangerats några utåtriktade evenemang för allmänheten, i likhet t.ex. med våra egna externa riksstämmor. Tidigare ordnades s.k. UFO-seminarier och man avverkade fem sådana fram till 1973. De två sista arrangerades i Åbo av UFO-föreningen där. Till sista seminariet var f.ö. Carl-Axel Jonzon inbjuden som föredrags-hållare.

Åboföreningen bestod då av ett 15-tal medlemmar och de orkade inte ekonomiskt med ett tredje seminarium. Trots att det kom närmare 500 åhörare till dessa evenemang gick det med förlust och någon annan grupp ville inte fortsätta som arrangör. Motiveringarna för att stoppa dessa positiva och attitydförändrande evenemang var inte ekonomiska - man kunde ha höjt biljettpriset - nej, det var för besvärligt att arrangera dem!

Man är införstådd med, att det finns ett stort UFO-intresse bland allmänheten och man har diskuterat att försöka återuppta dessa evenemang. Problemet är, att det finns så få ufologer i Finland, och beträffande fältforskare är de utspridda över hela landet. Samarbetet fungerar dåligt mellan dessa och ingen har initiativkraft nog för att arrangera någonting utåtriktad. Inte heller startas nya grupper, som senare skulle kunna tänkas arrangera någon sammankomst.

Det förekommer någonting som kallas Ultradagarna och som arrangeras av tidskriften. Det är en veckas sammankomst med föredrag i de ämnen som tidningen företräder. I år ägnades ett föredrag åt UFO.

Oenighet och olika uppfattningar hämmar verksamheten

Som tidigare nämnts uteblev Tapani Kuningas från detta möte, enligt uppgift beroende på att han inte kunde fördrå vissa personer, som skulle närvara. Istället lät han Mikko Toivala representera Suomen Ufotutkijat ry, där herr Toivola f.ö. sitter i styrelsen. Sammankomsten kan därför betraktas som representativ för finländsk ufologi, i och med att olika riktningar fick komma till tals och framlägga sina synpunkter.

Reijo Sjögren menade, att samarbetet är mycket dåligt mellan olika föreningar och ufologer, samtidigt som det inom de olika föreningarna förekommer stridigheter inbördes. Detta föranledde Sjögren, att helt upphöra med sitt aktiva engagemang inom finsk

ufologi för fyra år sedan. Det gick överhuvudtaget inte att arbeta meningsfullt under rådande förhållanden. Dessförinnan hade han idéellt stöttat finsk ufologi under många år och bl.a. givit ut en stencilrad tidskrift med en upplaga av 1.000 ex. i slutskedet. Totalt uppger han, att han lagt ut och förlorat mer än 50.000 kronor av egna medel under sin tid som aktiv ufolog, vilket också bekräftades av de närvarande. Reijo Sjögren hade under sin aktiva tid kontakter med UFO-forskare och vetenskapsmän över hela världen - kontakter som fortfarande fungerar och kan aktiveras.

Andra menade under samtalen, att material som skickades till Suomen Ufotutkijat ry bara gick i en riktning. Det fastnade där och informationen tillbaka var under all kritik. Inte heller fanns några initiativ att rekrytera nyintresserade och på det sättet få fram aktiva ufologer, t.ex. genom att sprida kvartalsrapporten i vidare kretsar.

Mikko Toivola svarade på denna kritik, att tills vidare hade man inga sådana planer. Bl.a. kunde man inte öka kvartalsrapportens upplaga, och han hänvisade till bl.a. ekonomin. Han menade att det var fullt tillräckligt med det UFO-material, som för närvarande publicerades i Ultra.

En livlig diskussion uppstod vid påståendet, att det saknades resurser och aktiva medarbetare. Dessa skulle ju strömma till, om man effektiviserade den utåtriktade verksamheten. Herr Toivola menade då, att det räckte med den verksamhet som bedrevs, och att organisationen hellre satsade på forskning.

Kanske breddas verksamheten?

Arnold Micklin, som var värd för denna sammankomst, är reklamman till yrket och har således sinne för PR och utåtriktad verksamhet. Bl.a. hade han arrangerat den presskonferens som genomfördes under eftermiddagen. Även denna skedde med hjälp av tolkassistent. Bland de större dagstidningarna som var närvarande märktes Turun Sanomat, med en upplaga av över 100.000 ex. Vidare blev vi föremål för en intervju i den svenskspråkiga lokalradiosändningen över Ekenäs.

Micklin har länge funderat på att göra en finsk stillfilm i likhet med den som centralgruppen producerat. Problemet är pengar och brist på aktiva ufologer, som kan ta sig an produktionen. Frågan diskuterades emellertid till framtid midnatt. Kanske uppstår det en informell och obunden arbetsgrupp som tar sig an den utåtriktade verksamheten?

I alla fall var det synnerligen intressant att få en inblick i finsk ufologi och resonera med finländska ufologer. Ett stort tack till familjen Micklin, som ställde sitt hem till vårt förfogande, och som bistod med både mat och logi!

Har det hänt nåt?

Vi är nu tillbaka i ett normalt inflöde av rapporter. Vissa perioder sker en stegring och vi har haft en hel del tidsödande jobb med ljusfenomen på hög höjd, som i stort sett utmynnat i godtagbara förklaringar och kunnat avskrivas.

Fortsättningsvis kommer vi att ta med också sådana utredningar, där iakttagelserna orsakat felaktig och oriktig information i dagspressen. Detta för att även utåt visa vår strävan att till varje pris sälla bort tvetydiga rapporter. Stränga krav ställs också på UFO-Sveriges fältforskare, där en fortlöpande och effektiv utbildning sker.

Rapportcentralen har nu också etablerat ryska kontakter och för vecka 38 kan vi redovisa följande "naturliga rymdfarkoster":

18 september: Kosmos 954

20 september: Kosmos 955

22 september: Prognos 6

24 september: Interkosmos 17

Uppskjutningarna är inne i ett intensivt skede inför 20-årsjubileet av den första sputniken och troligen kan vi även vänta bemannade sådana.

GNISTRANDE FENOMEN

Småland, Kalmar 26 juni 1977 klockan 22.30

Ett kvinnligt kanslibiträde berättar följande för vår distriktschef Gunnar Schelin:

- Jag stod vid fönstret i bostaden på Wernsköldsgatan och hade ingen belysning tänd i rummet. Jag tittade på månen och konstaterade att den var lite "luden".

- Plötsligt fick jag till höger om månen se ett föremål som rörde sig med god fart mot sydväst. Det liksom sprutade gnistor om det. Gnistorna lyste i rött, grönt, blått och gult och jag betraktade fenomenet i minst två minuter tills det hade passerat mitt synfält. Det höll hela tiden rak kurs och tappade inte höjd.

GUL-LYSANDE FÖREMÅL IAKTTOGS PÅ TVÅ HÅLL

Västmanland, Köping 10 juli 1977 klockan 23.40

Fru Gunilla Hellgren gjorde tillsammans med sin make och son en intressant iakttagelse som även bekräftas ca två mil från deras observationsplats. Hon berättar:

- Vi befann oss vid Busta i Odensvi utanför Köping, då vi upptäckte ett gulrödlysande föremål jämförbart i storlek och magnitud med Venus. Det rörde sig med jämn hastighet 30 grader över horisonten och färdades från väster mot öster och vi kunde följa det under tre minuters tid.

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

- I slutskedet av denna observation ökade föremålet sitt ljussken, som blev betydligt skarpare under några ögonblick för att sedan plötsligt tona bort.

- Medan vi tittade efter det först relaterade, som nu försvunnit, upptäckte vi omedelbart sex mindre föremål, ungefär som vanliga stjärnor vid en skenbar jämförelse. Två av dem var större än de fyra övriga. Dessa färdades på 60 graders höjd över horisonten i söder och rörde sig mot norr med ungefär samma hastighet som det tidigare iakttagna. Efter en minut tonade de bort i zenit. Det var klart väder med enstaka moln.

En man, boende två mil SV om Odensvi, berättar för rapportcentralen att han låg och sov, då han plötsligt vaknade och genom sovrumsfönstret iakttog ett föremål med fast gult sken passera. Den skenbara storleken uppger han vara tre gånger Venus.

Klockan var 23.38 och objektet färdades från väster mot öster. Mannen sprang ut i pyjamas och från gårdsplanen kunde han följa föremålet under uppskattningsvis tre minuter tills det skymdes av skog. Han såg enbart detta föremål och uppger att han sover tungt och aldrig vaknar på nätterna. Vederbörande anser att omständigheterna kring iakttagelsen är så svårförklarade, att han föredrar anonymitet.

Vid rapportcentralens rutinkontroll visade det sig att inget flyg passerat vid tillfället.

TVÅ LINSFORMADE OBJEKT I KIKAREN

Uppland, Åkersberga 6 augusti 1977 klockan 13.30

Försäljare Hannu Puhakainen berättar i intervju och frågeformulär för Carl-Axel Jonzon:

- Jag stod med kikare utanför samhället och betraktade ett flygplan. Plötsligt hade jag två linsformade föremål i synfältet strax under och framför flygplanet!

- De båda föremålen var plötsligt där och de flög så fort, att jag ett tag tappade dem ur sikte. Emellertid fick jag in dem igen och följde dem, tills de skymdes av ett träd. Jag sprang fram till ett läge framför trädet men kunde inte längre upptäcka dem.

- Föremålen färdades från nordost mot sydväst med dubbla hastigheten, om jag jämför med ett jet-jaktplan. Storleken uppskattar jag till mellan fem och sju meter och avståndet från mig till ca tre kilometer.

- Det var klart väder och de passerade framför ett moln och, som jag uppfattade, mellan mig och det trafikplan jag betraktade.

CIGARRFORMAT FÖREMÅL FÖRSVANN PLÖTSLIGT

Närke, Hjälmaren 17 augusti 1977 klockan 17.15

Bernt Blom befann sig tillsammans med Erik

Karlsson med fru i båt i höjd med Göksholm. Sammandrag av rapporten till vår utredare Yngve Cornstig lyder:

Sällskapet upptäckte i västlig riktning ett stort cigarrformat stillastående föremål på himlen. Det var aluminiumfärgat och hade en skenbar storlek av en tredjedels månskära.

Det stillastående föremålet iaktogs i ungefär fem sekunder, varefter man tog reda på kikaren ombord. När det så skulle studeras närmare i denna, var det plötsligt borta och kunde inte upptäckas någonstans på hela himlen.

Det var klart väder och höjdvinkeln var ca 50 grader. Föremålet lutade ca 45 grader i riktning mot solen. Samtliga förvånades över att objektet saknade vingar och stod stilla.

FLYGARE IAKTTOG OIDENTIFIERADE OBJEKT SOM OCKSÅ KUNDE FÖLJAS PÅ FÖRSVARETS RADAR

Västmanland, Köping 24 augusti 1977 klockan 17.45

En intressant iakttagelse under dagsljus gjordes denna dag vid Köpings flygfält. Objektet, som beskrivs som 10 - 15 meter långt, passerade på ca 2.000 meters avstånd och på låg höjd.

Det kunde också följas på försvarets radaranläggningar, tills det försvann i NNO. Från försvarshall använder man i detta fall termen "oidentifierat flyg", då man trots ingående undersökningar inte kunnat klarlägga, vad sorts flygfarkost det rörde sig om. Även länspolisen inkopplades i ett tidigt skede av utredningen.

Ingvar Damm från UFO-Sveriges rapportcentral har intervjuat flera av observatörerna. Bland dessa kan nämnas flyglärare Sakari Savolainen samt privatflygaren och ordföranden i Köpings flygklubb Rolf Hollsten. Rapportmaterialet är i stort sett samstämmigt och vi låter här Rolf Hollsten med över 430 flygtimmar bakom sig berätta:

- Jag stod vid flygfältet och resonerade med Savolainen, när han pekade mot södra banändan och sade: "Det är någon som tänker landa här!"

- I den utpekade riktningen iakttog jag då ett föremål som vid en första anblick liknade ett flygplan. Det befann sig på vänster baslinje till bana 25 och hade ej någon fast kontur, men det brukar flygplan ej ha i disig luft på två kilometers avstånd.

- Vi utgick alltså från att det rörde sig om ett flygplan och Savolainen menade, att det måste vara en segelkärra, eftersom den var ljudlös. Jag påpekade då, att den gick för fort, ca 500 km/h, för att vara segelflyg.

- Jag blev mer och mer konfunderad. Vädet var klart och det förekom inga moln. Min kollega upp-

Rolf Hollsten och Sakari Savolainen iakttog ett okänt objekt vid Köpings flygfält.

fattade föremålet som en s.k. flygande tunna, men själv kan jag inte likna det vid någon speciell sorts flygplanstyp. Inga vingar eller utskjutande detaljer kunde ses.

- Det flög mycket lågt på högst 100 meters höjd över marken och upptäcktes i östlig riktning 80 grader för att sedan avlägsna sig i NNO ca 10 till 15 grader. Mot slutet av observationen, som rörde sig om totalt 40 sekunder, skymdes det av en skogsdunge men skymtade åter en sista gång efter skogsdungen innan det slutligen försvann i riktning mot Odensvi.

- Under hela observationen kunde vi ej höra något ljud trots att vi lyssnade efter typiska sådana från t.ex. reamotor, propeller/kolvmotor eller propeller/gasturbin. När det passerade över fria marktytor utan träd, sänkte det sig ytterligare under den höjd av högst 100 meter, som jag tidigare uppgivit.

- Det var ett fast föremål av ca tio till femton meters längd som färdades ljudlöst med hög fart och på låg höjd, slutar herr Hollsten.

Från försvarshall bekräftas att föremålets hastighet låg på 400 till 500 km/h. Rapporten är således av hög kvalité, eftersom det rör sig om en både visuell iakttagelse och radarkontakt. Fallet är emellertid inte avslutat för vår del, utan rapportcentralen fortsätter utredningen för att hitta en ev. naturlig förklaring.

KLOTRUNT LJUSFENOMEN

Jämtland, Gällö (mellan Östersund - Bräcke) 8 september 1977 klockan 20.15

Sju personer iakttog oberoende av varandra ett intensivt lysande föremål, som färdades på relativt

låg höjd. Rapporterna är i stort sett överensstämmande och vi låter här hemmansägare Lars Edler berätta:

- Jag var på väg ut och stod på förstubron, då jag upptäckte föremålet. Först trodde jag, att det var månen eller en stor aftonstjärna men så märkte jag att det rörde sig, vilket gjorde mig fundersam.

- Det färdades med helikopterfart från öster mot väster på ca 100 till 150 meters höjd. Föremålet liknade en bilstrålkastare på himlen men med något rödare ljussken. Ljuset var så intensivt, att det återspeglades i Landsomfjärdens vatten.

- Jag kunde följa det i mellan fem och åtta minuter. Det fanns enstaka moln på himlen och föremålet gick framför, med andra ord på hitsidan om dessa från mig sett. Det passerade bakom ett berg och kom sedan åter i sikte.

- Det drog sig sedan norrut och när det då vände aktern mot mig, blev ljuset något svagare och mera rött. Färden gick sedan vidare mot väst och i och med att det avlägsnade sig blev det ännu svagare och försvann så småningom ur sikte.

Några minuter senare iakttofs föremålet i Hackås, fyra mil längre västerut, av Anna Persson och hennes 15-årige son Sverker. Föremålet beskrevs glida fram i luften ett par hundra meter över marken och ljuskällan var klotrund.

- Skogsbrynet, som ligger 600 till 700 meter från vårt hus, var alldeles upplyst som av en ljuskälla riktad neråt från föremålet. Vi sprang ut och lyssnade men det hördes ingenting. Klockan var 20 - 25 minuter över åtta, berättar fru Persson.

FÖREMÅL PÅ MYCKET HÖG HÖJD EJ UFO

Ångermanland - Mellansverige - Skåne 14 september 1977 klockan 19.30

Ett intensivt ljusfenomen, som samtidigt iakttofs i större delen av landet, har orsakat en hel del skrivelser i dagspressen. I en del artiklar har skrämda tonåringar, men även barn i 9 och 11-årsåldern, fått komma till tals och berättat om sin "hemska" upplevelse! Bl.a. utlöstes storlarm inom sjöräddningen längs västkusten och Öresund. Kustbevakningens sambandscentral i Glumslöv beordrade ut tullkrysare och Helsingborgslötsen.

Något "tefat" var det alltså inte. Rapportcentralen är lösningen på spåren, men för en definitiv förklaring fattas ännu några uppgifter som ännu ej hunnit in före pressläggningen den 30 september.

MYSTISKT HIMLAFENOMEN INTE MYSTISKT?

Mellansverige - Finland - Sovjet 20 september 1977 klockan 02.00

Ett intensivt ljusfenomen (f.ö. påminnande om

föregående rapport) iakttofs av en mängd människor i ovan nämnda områden. UFO-Sveriges rapportcentral har fått in ett 50-tal rapporter och de bästa har följts upp grundligt med personliga intervjuer och besök. Ett omfattande och tidsödande arbete har utförts av våra fältforskare och resultatet utmynnar i vår förklaring, att det iakttagna fenomenet härrör från den ryska uppskjutningen av Kosmos 955.

I pressen har skrivits spaltmetrar om iakttagelsen, där stora rubriker med orden "flygande tefat" och "UFO" flitigt kommit till användning. Ännu värre blev det, sedan den sovjetiska nyhetsbyrån Tass gått ut med ett telegram om iakttagelsen vid bl.a. staden Petrosavodsk i Karelen, och vi citerar:

"Den hängde över staden, formad som en manet, och sände ned en mångfald av fina strålar och gav ett intryck av en störtflod av ljus. Den rörde sig över Onegsjön och senare uppträdde grå moln med en halvcirkelformad öppning av bjärt rött i mitten, etc."

I stort sett samma detaljer beskrivs i de svenska rapporterna och iakttagelsen gjordes klockan 04 lokal sovjetisk tid, alltså kl. 02 svensk tid.

Den officiella ryska nyhetsbyrån frågade en vetenskapsman vid observatoriet i staden. Denne kunde emellertid bara konstatera att fenomenet alltså var ett mysterium, fast bekräftat av ett stort antal tillförlitliga vittnen. Tass citerade också experter vid Pulkovoobservatoriet i Leningrad, vilka spekulerade i att en meteorit kunde ha orsakat fenomenet. "Men det är ännu svårt att med någon säkerhet peka på dess upphov, då man ännu inte analyserat all information som alltså strömmar in från vittnen och observatörer", slutade Tassmeddelandet.

Med utgång från detta gick iakttagelsen via västliga nyhetsbyråer ut över världen med tillägg, som citat: "Sovjetiska vetenskapsmän är förbluffade av en stor ljusmassa etc.". I en del tidningar förvandlades det sedan vidare och nyheten var ute, att ett "flygande tefat" iakttagits i Sovjet!

Det hela torde bero på att de vetenskapsmän som tillfrågades av Tass inte i förväg var informerade om uppskjutningen av Kosmos 955.

Den enda mystiska i denna härva är att securitaskontrollen Rune Torstensson i Västervik rapporterar att det spreds en konstig lukt sedan föremålet försvunnit. Ungefär samma lukt som när man öppnar en kolsyretub, säger han. Samma lukt rapporterar de båda polismännen Per-Axel Lidman och Torgny Rydebring till rapportcentralen. De hade stannat sin polisbil vid sjön Malmen utanför Katrineholm för att närmare kontrollera ljusfenomenet. Lukten beskrivs som något "bränt" och stickande i näsan och varade endast några sekunder.

Per Ragnar

Anders Hjulström

Aage Sandqvist

1978 års riks-st mars en jätt

Riksorganisationen UFO-Sveriges riksstämma lördagen den 18 mars i Folkets Hus vid Norra Bantorget i Stockholm blir en jättesatsning. Enbart lokalhyran ligger på över 5.000 kronor. Till detta kommer annonsering för över 10.000 kronor. Centralgruppen har således utgifter på närmare 20.000 kronor innan man ens öppnat portarna!

Kvalitativt kommer denna riksstämma att överträffa alla tidigare. Tre intressanta föredragshållare ställer upp och det hela avrundas med en ytterligare förstärkt fråge- och debattpanel, där förutom föredragshållarna en rad experter medverkar.

Efter sedvanliga inledningsanföranden av Thorvald Berthelsen och Carl-Axel Jonzon visas UFO-Sveriges stillfilm, som f.ö. skall visas från två projektorer mot två olika filmdukar i den stora kongresshallen, är det dags för talare nummer ett. Det är den engagerande och omtyckte skådespelaren Per Ragnar, som kommer med ett intressant inlägg inom det medmänskliga och livsfilosofiska området.

Efter en paus på ca en timma kommer ett föredrag över temat Förutsättningarna för liv i universum. Det är docenten i astronomi vid Saltsjöbadens observatorium, Aage Sandqvist, som står för detta intressanta inlägg. Sandqvist arbetar utöver traditionell astronomi även med radioastronomi.

Sist bland dagens föredragshållare är överstelöjtnant Anders Hjulström, som i sitt föredrag skall försöka ge en inblick i, hur försvaret tacklar UFO-problematiken. Överstelöjtnant Hjulström är chef för underrättelse- och säkerhetstjänsten vid Milostab Öst.

I den populära och uppskattade fråge- och debattpanelen sitter givetvis föredragshållarna men denna gång förstärkta med följande intressanta deltagare:

Försvarets Forskningsanstalts UFO-handläggare fil.lic. Sture Wickerts,

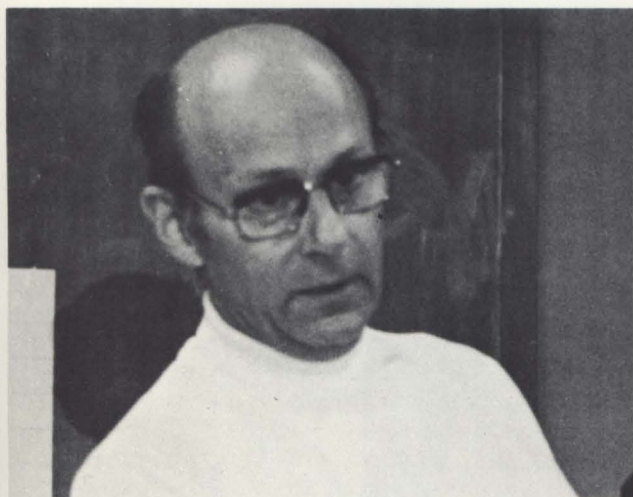
Anders Palm, populärvetenskaplig redaktör och författare,

Anders Gernandt, politiker och tidigare provflygare och robotkonstruktör.

Gernandt var f.ö. huvudtalare vid 1975 års riksstämma i Västerås, där han, som riksdagsman och ledamot i försvarsutskottet, öppet vågade agera i UFO-frågan.

Detta program är "spikat" och klart den 26 september, alltså nästan ett halvår i förväg. Kanske kan vi bjuda på ytterligare intressanta inslag? Det får i så fall bli en överraskning!

tämman den 18 tesatsning!

Anders Gernandt

Anders Palm

Sture Wickerts

Program 1978 års riksstämma

Datum: Lördagen den 18 mars 1978

Plats: Stockholm, Folkets Hus vid Norra Bantorget.
(Avgiftsparkering på Norra Latins skolgård mitt-
emot).

10.00 - 12.00

Riksstämmans interna förhandlingar. Endast med-
lemmar äger tillträde.

12.00 - 14.00

Paus.

Externa delen öppen för allmänheten:

14.00 - 14.15

Öppningsanförande av UFO-Sveriges ordförande
Thorvald Berthelsen.

14.15 - 14.30

UFO-Sveriges grundare och UFO-Informationens an-
svarige utgivare Carl-Axel Jonzon talar.

14.30 - 15.25

UFO-Sveriges stillfilm visas.

15.30 - 16.00

Föredrag av skådespelare Per Ragnar

16.00 - 17.00

Paus.

17.00 - 17.30

Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist.

17.30 - 18.00

Föredrag av överstelöjtnant Anders Hjulström.

18.00 - 18.30

Paus.

18.30 - 20.00

Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds
tillfälle att ge sig in i diskussionerna (varannan fråga
skriftlig). Utöver ovanstående föredragshållare sit-
ter följande med i panelen:

FOA:s handläggare av UFO-frågor fil.lic. Sture
Wickerts.

Anders Palm, populärvetenskaplig redaktör och för-
fattare.

Anders Gernandt, politiker, tidigare provflygare och
robotkonstruktör.

20.00

1978 års riksstämma avslutas.

Entré 20 kronor

Förköp numrerade biljetter:

Deltagare, som reser långt och inte vill ta risken
att inte komma in i en fullsatt kongresshall, kan be-
ställa biljetter i förväg på följande sätt:

Beloppet för önskat antal biljetter (20 kronor
styck) inbetalas till postgirokonto 74 51 90-9 Kö-
pings UFO-förening med början från och med den
2 januari och fram till senast den 11 februari.

Biljetterna är numrerade och expedieras i den
ordning beställningarna kommer in. De bästa och
mest eftersökta sittplatserna går alltså åt först.

Förhandsbeställda biljetter översänds i brev till
beställaren. OBS använd inte handstil utan texta
namn och adress tydligt på postgiroinbetalningskor-
tet!

Vetenskapsmän tror sig veta hur UFO flyger!

Dr Mayrice Viton visar här upp den lilla UFO-modellen mot en bakgrund bestående av en reproduktion av stjärnhimlen.

Vetenskapsmännen meddelade, att deras upptäckt visar, att det är möjligt för jordens fysiker att konstruera flygande tefat inom de närmaste åtta till tio åren, kanske ännu tidigare. Två medlemmar av forskningsteamet har redan byggt en arbetande modell av en UFO-motor. De har också konstruerat en halv decimeter stor modell av ett UFO, som i en vindtunnel har uppnått en simulerad hastighet av tre gånger ljudhastigheten utan att framkalla någon överljudsbang.

Upptäckten anses så sensationell, att den annars så konservativa franska vetenskapsakademien, som aldrig erkänt existensen av UFO, har offentliggjort ett vetenskapligt dokument. Detta har författats av teamet, som arbetar med tefatens framdrivning, och innehåller alla uppgifter och diagram. Vetenskapsmän i USA är så imponerade, att de har haft två av gruppens medlemmar, fysikern dr Jean-Pierre Petit och rymdforskaren dr Claude Poher, som gästföreläsare vid diskussioner i Chicago, San Francisco, Los Angeles och New York.

Dr Petit och astronomingenjören dr Maurice Viton byggde sin UFO-motor med hjälp av dr Poher's statistiska och aerodynamiska kunskaper i Vitons laboratorium i astronomiska observatoriet i Marseille.

- Det tog Viton och mig nästan sju års arbete för att omsätta vår teori om UFO-framdrift till en praktisk laboratoriemodell, berättar dr Petit och fortsätter:

- På basis av våra experiment räknar vi med, att det skall bli möjligt att bygga ett UFO här på jorden inom de närmaste åtta till tio åren. Vi blir då i stånd till att besöka andra solsystem på samma sätt som UFO:n nu besöker oss. Alla nödvändiga förutsättningar finns redan, det är endast en fråga om att pussla ihop dem på det riktiga sättet.

Dr Petit menade, att hans UFO-motor är mycket komplicerad, emedan den utnyttjar både elektromagnetiska krafter och atomenergi. Arbetsmodellen är endast en kubikmeter stor, men är i stånd till att leverera enormt stor kraft, och han säger:

Tre franska vetenskapsmän menar, att de har löst mysteriet med UFOs framdrivning, varför de kan sväva som helikoptrar och varför de kan färdas genom luften i överljudsfart utan att framkalla ljudbangar.

- Principiellt är det en minivätebomb, men med det viktiga undantaget, att en vätebomb utlöser en enorm värmemängd och okontrollerbara energivågor. Vår maskin håller fast och styr denna energi och använder den till att frambringa ett enormt tryck. I ett flygande tefat används denna energi till att upphetta gaser, få dem att expandera och rusa ut från övre delen av UFO:t med hög hastighet. Men på ett förbluffande sätt tvingar ett magnetfält gaserna ned längs flygkroppens yttre skrov och frambringar på det sättet lyftkraft till farkosten.

Dr Petit menar vidare, att den typiska diskusform, som ett UFO har, - vilket bekräftats genom tusentals rapporter - sätter det i stånd att förflytta sig snabbt genom luften utan att alstra oväsen eller buller.

Professor Poher håller med honom om, att UFO:n är nästan ljudlös, och säger:

- Det kraftigaste ljud som någonsin har hörts från ett UFO, påminner om surret från en bikupa - och det är precis det ljud man hör från Petit - Viton-motorn!

- UFOs tefatsform är också orsak till, att det svävar och svajar som en helikopter, när det landar. Man kan själv iakttä detta fenomen praktiskt genom att limma ihop två tefat och släppa dem i ett badkar fullt med vatten. De kommer att sväva som en helikopter medan de sjunker mot botten.

- Petit - Vitonteorin om, att UFO:n använder elektromagnetiska fält, förklarar också, varför de påverkar bilradion och annan utrustning, när de passerar. Vidare förklarar det de ljusfenomen, som är förbundna med dem. Det är ställt utom allt tvivel, att det arbete som utförts av Petit och Viton är både storslaget och banbrytande.

De nämnda franska vetenskapsmännen har hög status och är:

Professor Claude Poher, 47 år och chef för raketförsöksavdelningen vid Nationella Centret för Rymdstudier, den institution som i Frankrike motsvaras av NASA i USA. Han har deltagit i utvecklingen av överljudsflygplanet Concorde och arbetar nu inom det amerikanska Skylabprojektet. Vidare har han nyligen med datamaskin analyserat 35.000 UFO - observationer för att med detta bevisa, att UFO:n verkligen existerar.

Dr Maurice Viton är 35 år, astronom och ingenjör. Han utvecklade det högkänsliga Atlasteleskopet, som användes i Skylab. Han är nu chef för laboratoriet vid Marseilles astronomiska observatorium.

Dr Jean-Pierre Petit är 38 år och plasmafysiker. Han är chef för den franska regeringens nationella organisation för vetenskaplig forskning.

Källa: National Enquirer 1976 - 11 - 02

Översättning: Thorvald Berthelsen